

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 194 (XXXVIII) — Nr. 6

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 8 ianuarie 2026

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 720 din 19 decembrie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a sintagmei „conflictele de muncă” din cuprinsul art. XVIII alin. (2) teza a treia din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și din cuprinsul art. 483 alin. (2) teza a treia din Codul de procedură civilă, a dispozițiilor art. 214 din Legea dialogului social nr. 62/2011 și ale art. 17 alin. (5) din Codul muncii	2–6		
Decizia nr. 721 din 19 decembrie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a sintagmei „conflictele de muncă” din cuprinsul art. XVIII alin. (2) teza a treia din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă și a dispozițiilor art. 483 alin. (2) teza a treia din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 214 din Legea dialogului social nr. 62/2011	7–10		
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
2.039/2.016/2025. — Ordin al ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate privind modificarea și completarea anexelor nr. 1 și 2 la Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 564/499/2021 pentru aprobarea protocoalelor terapeutice privind prescrierea medicamentelor aferente denumirilor		comune internaționale prevăzute în Lista cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, precum și denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor care se acordă în cadrul programelor naționale de sănătate, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 720/2008, și a normelor metodologice privind implementarea acestora	11
		2.116/2025. — Ordin al ministrului finanțelor privind prospectul de emisiune a titlurilor de stat destinate populației, prin intermediul unităților operative ale Trezoreriei Statului și prin subunitățile poștale din rețeaua Companiei Naționale „Poșta Română” — S.A. și în mediul online utilizând platforma ghiseul.ro, în cadrul Programului Tezaur, în perioada ianuarie-februarie 2026	12–14
		2.284/2025. — Ordin al ministrului sănătății pentru completarea anexei nr. 1 la Ordinul ministrului sănătății nr. 477/2009 privind înființarea Registrului Național de Transplant, desemnarea persoanelor responsabile cu gestionarea datelor din Registrul Național de Transplant din cadrul unităților sanitare acreditate pentru efectuarea de transplant de organe, țesuturi și celule de origine umană în scop terapeutic și stabilirea datelor necesare înregistrării unei persoane pentru atribuirea codului unic de înregistrare la Agenția Națională de Transplant.....	15
		3.505/2025. — Ordin al președintelui Autorității Vamale Române pentru aprobarea Normelor metodologice privind acordarea statutului de operator economic autorizat.....	16–32

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 720**

din 19 decembrie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a sintagmei „conflictele de muncă” din cuprinsul art. XVIII alin. (2) teza a treia din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și din cuprinsul art. 483 alin. (2) teza a treia din Codul de procedură civilă, a dispozițiilor art. 214 din Legea dialogului social nr. 62/2011 și ale art. 17 alin. (5) din Codul muncii

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Varga Attila	— judecător
Irina Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioana-Codruța Dărăngă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a sintagmei „conflictele de muncă” din cuprinsul art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă și al art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, a dispozițiilor art. 214 din Legea dialogului social nr. 62/2011 și ale art. 17 alin. (5) din Codul muncii, excepție ridicată de Ștefan Chelcan în Dosarul nr. 7.626/3/2018/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 965D/2020.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, având în vedere lipsa legăturii cu soluționarea cauzei.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 11 iunie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 7.626/3/2018/a1, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a sintagmei „conflictele de muncă” din cuprinsul art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă și al art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, a dispozițiilor art. 214 din Legea dialogului social nr. 62/2011 și ale art. 17 alin. (5) din Codul muncii.** Excepția a fost invocată de Ștefan Chelcan într-o cauză având ca obiect

soluționarea recursului formulat împotriva unei decizii civile pronunțate de instanța de apel în soluționarea unui litigiu de muncă.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate a sintagmei „conflictele de muncă”, din cuprinsul art. 483 alin. (2) teza a treia din Codul de procedură civilă, precum și a prevederilor art. 214 din Legea nr. 62/2011, se susține că interzicerea căii de atac a recursului în conflictele de muncă, la 7 ani de la promulgare, nu mai respectă condițiile de rezonabilitate, pe care legiuitorul este ținut să le respecte, iar exigențele instituite pun sub semnul întrebării însăși existența dreptului. Invocă în acest sens jurisprudența Curții Constituționale prin care s-a statuat că drepturile constituționale trebuie să fie reale și efective, iar nu teoretice și iluzorii, iar orice limitare a accesului liber la justiție trebuie să fie temeinic justificată, analizându-se în ce măsură dezavantajele create depășesc posibilele avantaje pretinse de legiuitor.

6. Raportat la specificul cauzei, se mai susține că se impune ca instanța de control constituțional să își reconsidere poziția față de nevoia de protecție juridică sporită a subiecților de drept, avându-se în vedere și realitatea anului 2020, reevaluând standardul de protecție pe care îl asigură art. 53 alin. (2) și art. 21 din Constituție.

7. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 17 alin. (5) din Codul muncii, se susține că sintagma „cu excepția situațiilor în care o asemenea modificare este prevăzută în mod expres de lege” este constituțională numai în măsura în care se aplică acolo unde veniturile salariale provin din bugetul statului, însă este neconstituțională atunci când se aplică unei persoane juridice de drept privat, care funcționează în baza Legii societăților nr. 31/1990.

8. Se susține că instanța de control constituțional, în jurisprudența sa, a reținut că este înfrânt justul echilibru care trebuie să existe între interesele generale și cele individuale, deoarece statul are atât obligația negativă de a nu adopta măsuri care să afecteze proprietatea, cât și obligația pozitivă de a asigura, respectiv de a garanta dreptul de proprietate privată. De asemenea, se arată că prevederile art. 44 din Constituție determină atât obligația negativă a legiuitorului de a nu interveni printr-o dispoziție legislativă de stabilire a unei condiții excesive, în sensul de a împiedica titularul dreptului de proprietate să se bucure de plenitudinea dreptului său, cât și o obligație pozitivă a legiuitorului de a asigura valorificarea acestui drept și de a proteja titularul dreptului de proprietate.

9. Or, se susține că, în prezenta cauză, legiuitorul nu și-a îndeplinit obligația negativă de a nu interveni în dreptul de

proprietate privată, prin nerespectarea principiului proporționalității, afectându-se însăși substanța dreptului de proprietate, măsura neputând fi calificată ca una de stabilire a conținutului și limitelor dreptului de proprietate, în sensul art. 44 alin. (1) din Constituție. În acest mod se încalcă și dispozițiile art. 41 alin. (5) din Constituție, precum și Decizia Curții Constituționale nr. 448 din 15 septembrie 2005.

10. Se mai susține că, prin raportare la contractul individual de muncă, față de care statul este terț, nu poate fi instituită o obligație în sarcina angajatorului de a-și reduce cheltuielile de personal și nici nu pot fi diminuate veniturile angajatului. Mai mult, legiuitorul nu poate limita un drept decât pentru un interes de utilitate publică, și nu pentru un interes privat.

11. Totodată, se mai susține și încălcarea dispozițiilor art. 53 din Constituție, deoarece esența legitimității constituționale a restrângerii exercițiului unui drept sau al unei libertăți este caracterul excepțional și temporar al acesteia, iar, într-o societate democratică, regula este cea a exercitării neîngrădite a drepturilor și libertăților fundamentale, restrângerea fiind prevăzută ca excepție, dacă nu există o altă soluție pentru a salvarda valori ale statului care sunt puse în pericol.

12. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se apreciază că sintagma „în conflictele de muncă” din cuprinsul art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă, precum și prevederile art. 214 din Legea nr. 62/2011 sunt constituționale. Se apreciază că dispozițiile legale criticate nu încalcă dreptul la un proces echitabil, nu restrâng exercițiul unui drept sau al unei libertăți și nu contravin principiului egalității de tratament între subiectele de drept, fiind în competența exclusivă a legiuitorului instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, soluție care reiese și din dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție. Invocă în acest sens cele statuate în jurisprudența în materie a Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului.

13. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 17 alin. (5) din Codul muncii, se apreciază că aceste dispoziții legale sunt constituționale, fiind invocată în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

14. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, sintagma „*conflictele de muncă*” din cuprinsul art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 10 aprilie 2015, precum și din cuprinsul art. XVIII

alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 89 din 12 februarie 2013, prevederile art. 214 din Legea dialogului social nr. 62/2011, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 31 august 2012, precum și ale art. 17 alin. (5) din Codul muncii (Legea nr. 53/2003), republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 18 mai 2011, dispoziții care au următoarea redactare:

— Art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă: „*Nu sunt supuse recursului hotărârile pronunțate în cererile prevăzute la art. 94 pct. 1 lit. a)-j), în cele privind navigația civilă și activitatea în porturi, conflictele de muncă și de asigurări sociale, în materie de expropriere, în cererile privind repararea prejudiciilor cauzate prin erori judiciare, precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 500.000 lei inclusiv. De asemenea, nu sunt supuse recursului hotărârile date de instanțele de apel în cazurile în care legea prevede că hotărârile de primă instanță sunt supuse numai apelului.*”;

— Art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013: „*În procesele pornite începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi și până la data de 31 decembrie 2018 inclusiv nu sunt supuse recursului hotărârile pronunțate în cererile prevăzute la art. 94 pct. 1 lit. a)-i) din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, în cele privind navigația civilă și activitatea în porturi, conflictele de muncă și de asigurări sociale, în materie de expropriere, în cererile privind repararea prejudiciilor cauzate prin erori judiciare, precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv. De asemenea, în aceste procese nu sunt supuse recursului hotărârile date de instanțele de apel în cazurile în care legea prevede că hotărârile de primă instanță sunt supuse numai apelului.*”;

— Art. 214 din Legea nr. 62/2011: „*Hotărârile instanței de fond sunt supuse numai apelului.*”;

— Art. 17 alin. (5) din Codul muncii (Legea nr. 53/2003): „*(5) Orice modificare a unuia dintre elementele prevăzute la alin. (3) în timpul executării contractului individual de muncă impune încheierea unui act adițional la contract, anterior producerii modificării, cu excepția situațiilor în care o asemenea modificare este prevăzută în mod expres de lege sau în contractul colectiv de muncă aplicabil.*”

18. Prevederile art. 214 din Legea nr. 62/2011 au fost abrogate prin art. 189 din Legea nr. 367/2022 privind dialogul social, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1238 din 22 decembrie 2022, însă, având în vedere cele statuate prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează să se pronunțe asupra dispozițiilor legale criticate, care, deși nu mai sunt în vigoare, își produc în continuare efectele juridice în cauza în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate. Totodată, Curtea reține că dispozițiile art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă se aplică proceselor pornite începând cu data de 1 ianuarie 2019, în temeiul dispozițiilor art. XVIII alin. (1) din Legea nr. 2/2013, cu modificările și completările ulterioare. Până la această dată se aplică dispozițiile art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013. Or, dat fiind faptul că procesul aflat pe rolul instanței judecătorești a început la data de 6 martie 2018, în cauză sunt aplicabile dispozițiile XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013. Potrivit motivării formulate, Curtea reține că prevederile art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă sunt criticate prin raportare la

sintagma „conflictele de muncă”. Prin urmare, Curtea urmează să rețină ca obiect al excepției de neconstituționalitate sintagma „*conflictele de muncă*”, din cuprinsul art. XVIII alin. (2) teza a treia din Legea nr. 2/2013, precum și al art. 483 alin. (2) teza a treia din Codul de procedură civilă, dispozițiile art. 214 din Legea nr. 62/2011, precum și cele ale art. 17 alin. (5) din Codul muncii.

19. În opinia autorului excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 21 — *Accesul liber la justiție*, art. 41 alin. (5) referitor la dreptul la negocieri colective în materie de muncă, art. 44 — *Dreptul de proprietate privată și art. 53 — Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*. De asemenea, sunt invocate și dispozițiile art. 13 — *Dreptul la un recurs efectiv* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

20. Examinând excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă, Curtea reține că, sub aspect substanțial, aceste prevederi legale au un conținut identic cu cel cuprins în prevederile art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013. Diferența constă în perioada de aplicare în timp, în sensul că, în temeiul art. XVIII alin. (1) din Legea nr. 2/2013, aplicarea art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă a fost prorogată pentru procesele începute din data de 1 ianuarie 2019, în timp ce art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 se referă la aceeași regulă, dar aplicabilă proceselor pornite începând cu data intrării în vigoare a acestei legi și până la data de 31 decembrie 2018, inclusiv. În speță, procesul în cadrul căruia a fost invocată prezenta excepție de neconstituționalitate a început în data de 6 martie 2018, astfel încât, sub aspectul posibilității formulării recursului, în speță sunt aplicabile prevederile art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013, care au un conținut identic cu art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

21. Având în vedere dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit căroră Curtea decide asupra excepțiilor privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, precum și faptul că dispozițiile art. 483 alin. (2) teza finală din Codul de procedură civilă nu sunt aplicabile în cauza în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, aceasta urmează să fie respinsă ca inadmisibilă.

22. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013, Curtea reține că procesul în cadrul căruia a fost invocată prezenta excepție de neconstituționalitate a început în data de 6 martie 2018, astfel încât, sub aspectul posibilității formulării recursului, în speță sunt aplicabile prevederile art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013, care au un conținut identic cu art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

23. Sintagma „*conflictele de muncă*” din cuprinsul art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013, care reglementează cu privire la faptul că hotărârile pronunțate în astfel de cereri nu sunt supuse recursului, a mai constituit obiect al controlului de constituționalitate, prin raportare la dispozițiile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi și ale art. 21 privind accesul liber la justiție, spre exemplu, prin Decizia nr. 711 din 6 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 166 din 7 martie 2017, Decizia nr. 630 din 17 octombrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 958 din 5 decembrie 2017, precum și prin Decizia nr. 168 din 27 martie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 536 din 28 iunie 2018, sau Decizia nr. 72 din 9 februarie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 20 aprilie 2021.

24. Prin aceste decizii, Curtea a arătat că, înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 2/2013, recursul era singura cale de atac permisă împotriva hotărârilor pronunțate asupra cererilor privind conflictele de muncă și de asigurări sociale, cale de atac devolutivă în temeiul art. 304¹ din Codul de procedură civilă din 1865. Prin Decizia nr. 53 din 20 februarie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 152 din 28 martie 2001, referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 79 alin. (1), ale art. 80 și ale art. 81 alin. (1) din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 582 din 29 noiembrie 1999, Curtea a reținut că utilizarea unei singure căi de atac ordinare — recursul —, cu termen procedural mai scurt în raport cu cel prevăzut de Codul de procedură civilă, și suprimarea căii de atac a apelului, prevăzute de dispozițiile legale criticate, au ca finalitate doar asigurarea celerității soluționării unor asemenea litigii, iar nu încălcarea drepturilor fundamentale invocate.

25. În noua lege procesual civilă — Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă —, legiuitorul a reșezat căile de atac, recursul constituind o cale extraordinară de atac ce poate fi exercitată de partea nemulțumită pentru motive de nelegalitate și numai în condițiile prevăzute de lege. În schimb, apelul reprezintă calea ordinară de atac ce are un caracter devolutiv, instanța de apel statuând atât în fapt, cât și în drept, astfel cum stabilește art. 476 din Codul de procedură civilă (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 350 din 7 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 504 din 8 iulie 2015, paragraful 14).

26. În ceea ce privește reglementarea căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești, Curtea a reținut că, prin instituirea regulilor speciale privind exercitarea căilor de atac, legiuitorul trebuie să asigure părților interesate posibilitatea de a formula o cale de atac împotriva hotărârii judecătorești considerate defavorabilă. Lipsa oricărei căi de atac împotriva unei hotărâri pronunțate în instanță echivalează cu imposibilitatea exercitării unui control judecătoresc efectiv, dreptul de acces liber la justiție devenind astfel un drept iluzoriu și teoretic. Totodată, conform dispozițiilor art. 126 alin. (2) din Constituție, legiuitorul are competența exclusivă de a institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, precum și modalități speciale de exercitare a drepturilor procedurale, semnificația accesului liber la justiție nefiind aceea a accesului, în toate cazurile, la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac. Accesul liber la justiție implică prin natura sa o reglementare din partea statului și poate fi supus unor limitări, atât timp cât nu este atinsă substanța dreptului, în acest sens statuând și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în jurisprudența sa, de exemplu, prin Hotărârea din 26 ianuarie 2006, pronunțată în Cauza *Lungoci împotriva României*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 588 din 7 iulie 2006, paragraful 36 (a se vedea, cu titlu exemplificativ, Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, Decizia nr. 1132 din 16 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 776 din 19 noiembrie 2008, Decizia nr. 396 din 26 aprilie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 368 din 31 mai 2012, sau Decizia nr. 517 din 7 iulie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 629 din 19 august 2015, paragraful 13).

27. Cu privire la rațiunea instituirii unei singure căi de atac în materia conflictelor de muncă, instanța de contencios constituțional a reținut că, având în vedere specificul și implicațiile lor sociale, conflictele de muncă se judecă după o procedură caracterizată prin celeritate. De aceea, legiuitorul a prevăzut pentru soluționarea acestor două grade de jurisdicție o singură cale de atac. Nicio dispoziție constituțională sau reglementare internațională nu stabilește gradele de jurisdicție și numărul căilor de atac care trebuie prevăzute pentru judecarea diferitelor litigii, reglementarea acestor probleme intrând în atribuțiile exclusive ale legiuitorului național (Decizia nr. 630 din 17 octombrie 2017, precitată, paragraful 21).

28. Aplicând aceste considerente de principiu în prezenta cauză, nu se poate reține că autorul excepției a fost lipsit de dreptul la exercitarea unei căi de atac efective. Faptul că în materia conflictelor de muncă — la fel ca în alte domenii expres stabilite prin lege — nu este reglementat și al treilea grad de jurisdicție, respectiv recursul, drept cale extraordinară de atac, nu poate echivala cu lipsa accesului la justiție, garantat de art. 21 din Legea fundamentală.

29. Totodată, în conformitate cu jurisprudența sa constantă, Curtea mai reține că legiuitorul are o marjă de apreciere referitor la alegerea materiilor exceptate de la calea de atac a recursului, cum este, în prezenta cauză, a hotărârilor pronunțate în materia conflictelor de muncă. În acest sens sunt și Decizia nr. 292 din 4 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 635 din 3 august 2017, paragraful 24, prin care Curtea a statuat că, în materia căilor extraordinare de atac, legiuitorul are posibilitatea de a reglementa condiții de admisibilitate a acestora, care sunt circumscrise materiei în care a fost pronunțată hotărârea, sau Decizia nr. 532 din 2 iulie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 74 din 25 ianuarie 2021, paragraful 26, prin care Curtea a constatat că existența unor reglementări diferențiate, sub aspectul normelor de procedură, în funcție de specificul materiei reglementate, nu reprezintă o nesocotire a principiului egalității cetățenilor în fața legii, ci o particularizare la specificitățile și necesitățile fiecăreia dintre acestea. Totodată, prin Decizia nr. 680 din 21 octombrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 48 din 17 ianuarie 2022, paragraful 23, Curtea a statuat că stabilirea regulilor procedurale în funcție de specificul materiei reglementate, inclusiv a celor referitoare la exercitarea căilor de atac, ține de opțiunea legiuitorului, fiind impropriu să se pună problema instituirii unui tratament juridic discriminatoriu prin prisma unor comparații între reguli aplicabile unor domenii distincte, cu individualitate proprie, reguli adaptate specificului materiei în care sunt edictate.

30. Cele statuate în jurisprudența anterior menționată își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

31. Referitor la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 214 din Legea dialogului social nr. 62/2011, prin Decizia nr. 13 din 14 ianuarie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 514 din 18 mai 2021, paragrafele 17-19, Curtea a statuat că acestea reglementează o normă de procedură, legiuitorul consacrand în mod expres în materia cererilor referitoare la soluționarea conflictelor individuale de muncă dublul grad de jurisdicție. Practic, întrucât apelul este o cale devolutivă de atac, persoana beneficiază de o examinare în fond a cauzei sale atât în fața tribunalului, cât și în fața curții de apel. În sistemul actualului Cod de procedură civilă, recursul este o cale de atac extraordinară, nedevolutivă, exercitându-se doar pentru motivele expres și limitativ prevăzute de lege, astfel

încât pe calea recursului se realizează exclusiv o analiză a legalității hotărârii atacate. În acest context, legiuitorul a prevăzut ca anumite hotărâri, pronunțate în anumite materii, cum este aceea a cererilor referitoare la soluționarea conflictelor individuale de muncă, să nu fie supuse recursului.

32. Referitor la încălcarea art. 16 din Constituție prin raportare la art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea a observat că stabilirea unor reguli diferențiate, ținând seama de specificul unor litigii sau chiar de situația particulară în care se află persoanele implicate, nu are semnificația instituirii unor privilegii ori discriminări (a se vedea Decizia nr. 703 din 11 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 720 din 24 octombrie 2007, și Decizia nr. 711 din 6 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 166 din 7 martie 2017, paragraful 18).

33. În ceea ce privește critica referitoare la încălcarea art. 21 alin. (1) și (3) din Constituție prin raportare la art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea a reținut că reglementările internaționale în materie nu impun accesul la totalitatea gradelor de jurisdicție sau la toate căile de atac prevăzute de legislațiile naționale, art. 13 din Convenție consacrand numai dreptul persoanei la un recurs efectiv în fața unei instanțe naționale, deci posibilitatea de a accede la un grad de jurisdicție (a se vedea Hotărârea din 26 octombrie 2000, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Kudla împotriva Poloniei*, paragraful 157).

34. De asemenea, accesul liber la justiție nu are semnificația accesului la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac prevăzute de lege, iar în condițiile în care autorii excepției au avut acces la judecarea cauzei în primă instanță și în apel care, potrivit art. 476 alin. (1) din Codul de procedură civilă, provoacă o nouă judecată asupra fondului, nu se poate reține încălcarea drepturilor lor de acces la justiție și a dreptului la un proces echitabil.

35. Cele statuate în decizia menționată își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, neintervenind elemente noi, de natură să determine o reconsiderare a jurisprudenței Curții Constituționale.

36. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 17 alin. (5) din Codul muncii, se susține, în esență, că legiuitorul nu poate interveni în raporturile de muncă stabilite în sfera privată, ci doar în cele din sfera publică, în caz contrar fiind încălcate dispozițiile cuprinse în art. 41 alin. (5), art. 44 și art. 53 din Constituție.

37. Prin Decizia nr. 1.265 din 27 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 885 din 14 decembrie 2011, Curtea a reținut că textul de lege criticat vizează toate raporturile de muncă existente la un moment dat și care sunt modificate în mod expres printr-o lege, prin urmare atât raporturile de muncă din sfera publică, cât și cele din sfera privată. Nu se poate susține că, de principiu, legiuitorul nu poate interveni în raporturile de muncă stabilite în sfera privată printr-un act normativ, acesta, spre exemplu, putând modifica durata concediului de odihnă la care salariatul are dreptul; condițiile de acordare a preavizului de către părțile contractante și durata acestuia; durata normală a muncii, exprimată în ore/zi și ore/săptămână; contractul colectiv de muncă ce reglementează condițiile de muncă ale salariatului; durata perioadei de probă etc. Mai mult, legiuitorul poate modifica și cuantumul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, astfel încât, indiferent de cele consemnate în contractul individual de muncă, părțile nu pot prevedea drepturi bănești inferioare acestuia.

Rezultă că această prevedere legală îi permite legiuitorului să își îndeplinească obligația pozitivă de a prevedea și de a crea cadrul legal necesar în care să se desfășoare raporturile de muncă. Desigur, există unele situații în care legea nu poate interveni în raporturile dintre angajații și angajatorii privați, respectiv în privința cuantumului concret al salariilor ce depășesc cuantumul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, situație care *ab initio* este exclusă în raporturile dintre angajații și angajatorii din mediul public.

38. Totodată, prin Decizia nr. 874 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, sau Decizia nr. 1.658 din 28 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 44 din 18 ianuarie 2011, Curtea a statuat că angajații din mediul public nu se află în aceeași situație juridică precum cei din mediul privat. Cei care sunt angajați în raporturi de muncă în mediul bugetar sunt legați, în mod esențial, din punctul de vedere al sursei din care sunt alimentate salariile/indemnizațiile sau soldele de bugetul public național, de încasările și de cheltuielile din acest buget, dezechilibrarea acestuia putând avea consecințe în ceea ce privește cheltuielile din acest buget. Or, salariile/indemnizațiile/soldele reprezintă astfel de cheltuieli — mai exact, cheltuieli de personal. În schimb, în mediul privat raporturile de muncă sunt guvernate întotdeauna de contractul individual de muncă încheiat între un angajat și un angajator. Curtea a arătat că statul

nu poate schimba cadrul unui contract individual de muncă încheiat în sfera privată în sensul reducerii cheltuielilor de personal sau în sensul diminuării veniturilor angajatului. Dimpotrivă, numai în sfera publică statul poate modifica, fără încheierea unui act adițional, contractul individual de muncă sub aspectul salariului sau al sporurilor acordate. Or, din punctul de vedere al sursei de finanțare a cheltuielilor de personal, angajații din sfera publică și cei din sfera privată nu sunt în aceeași situație juridică, sursa de finanțare fiind indisolubil legată de bugetul public național. Curtea a reținut, astfel, că, sub aspectul mai sus menționat, legea nu poate interveni în sfera privată, iar în sfera publică această intervenție este justificată în mod obiectiv și rațional de natura sursei de finanțare a cheltuielilor de personal.

39. Cele statuate în deciziile menționate își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, neintervenind niciun element care să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale. Cu privire la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 44 din Constituție, acestea nu au incidență în cauză, conținutul normativ al textului criticat neavând nicio legătură cu acestea.

40. În ceea ce privește încălcarea dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 53, dat fiind faptul că nu a fost reținută încălcarea niciunei dispoziții constituționale, acestea nu au incidență în cauză.

41. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a sintagmei „*conflictele de muncă*”, din cuprinsul art. 483 alin. (2) teza a treia din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ștefan Chelcan în Dosarul nr. 7.626/3/2018/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe și constată că sintagma „*conflictele de muncă*”, din cuprinsul art. XVIII alin. (2) teza a treia din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, dispozițiile art. 214 din Legea dialogului social nr. 62/2011 și ale art. 17 alin. (5) din Codul muncii sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 19 decembrie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

pentru **MARIAN ENACHE**,

în temeiul art. 426 alin. (4)

din Codul de procedură civilă coroborat

cu art. 14 din Legea nr. 47/1992

privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale,

semnează

ELENA-SIMINA TĂNĂȘESCU

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Gulie

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 721

din 19 decembrie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a sintagmei „conflictele de muncă” din cuprinsul art. XVIII alin. (2) teza a treia din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă și a dispozițiilor art. 483 alin. (2) teza a treia din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 214 din Legea dialogului social nr. 62/2011

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Varga Attila	— judecător
Irina Loredana Gulie	— magistrat-asistent

CURTEA,

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioana-Codruța Dărăngă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, ale art. 214 din Legea dialogului social nr. 62/2011 și ale art. 483 alin. (2) din Codul procedură civilă, cu privire la sintagma „conflicte de muncă”, excepție ridicată de Constantin Cerbulescu în Dosarul nr. 35.976/3/2017/a2 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.038D/2020.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 2.072D/2020, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013, ale art. 214 din Legea nr. 62/2011 și ale art. 483 alin. (2) din Codul procedură civilă, excepție ridicată de Spitalul Clinic de Psihiatrie „Profesor Doctor Alexandru Obregia” din București în Dosarul nr. 23.482/3/2017/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.072D/2020.

4. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Având în vedere excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele anterior menționate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea Dosarului nr. 2.072D/2020 la Dosarul nr. 1.038D/2020. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 pentru organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 2.072D/2020 la Dosarul nr. 1.038D/2020, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă, având în vedere că acestea nu au legătură cu soluționarea fondului cauzei, precum și respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 și ale art. 214 din Legea dialogului social nr. 62/2011, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin încheierile din 9 iulie 2020 și, respectiv, 4 noiembrie 2020, pronunțate în dosarele nr. 35.976/3/2017/a2 și nr. 23.482/3/2017/a1, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, ale art. 214 din Legea dialogului social nr. 62/2011 și ale art. 483 alin. (2) din Codul procedură civilă, cu privire la sintagma „conflicte de muncă”, respectiv a prevederilor art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013, ale art. 214 din Legea nr. 62/2011 și ale art. 483 alin. (2) din Codul procedură civilă.** Excepția a fost invocată de Constantin Cerbulescu și de Spitalul Clinic de Psihiatrie „Profesor Doctor Alexandru Obregia” din București în cauze având ca obiect soluționarea recursurilor formulate împotriva unor decizii civile pronunțate de instanțe de apel în soluționarea unor litigii de muncă.

8. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că este discriminatorie limitarea căii de atac a recursului, în funcție de criteriul materiei, respectiv în materia conflictelor de muncă, chiar dacă valoarea materială a pretenției este aceeași, spre deosebire de orice alt justițiabil față de care s-a angajat răspunderea patrimonială în baza unei acțiuni în răspundere delictuală izvorâtă din orice alt raport decât un raport de muncă.

9. Se susține că discriminarea nu se bazează pe nicio cauză obiectivă, întrucât măsurile pentru degrevarea instanțelor judecătorești instituite prin Legea nr. 2/2013 nu pot constitui un motiv obiectiv, în condițiile în care Constituția garantează că justiția este unică, imparțială și egală pentru toți. Invocă în același sens și cele statuate în jurisprudența Curții Constituționale referitoare la căile extraordinare de atac.

10. Se mai susține că justițiabilii care s-au adresat instanțelor de judecată cu cereri în materia conflictelor de muncă și de asigurări sociale, precum și cei care s-au adresat cu cereri în justiție, începând cu 15 februarie 2013 și până la 31 decembrie 2016, precum și în perioada 1 ianuarie 2017-31 decembrie 2018, sunt lipsiți de dreptul la calea de atac a recursului, în vederea apărării drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime, deși art. 21 alin. (2) din Constituție interzice îngrădirea acestui drept prin lege.

11. Se susține că discriminarea creată acestor categorii de justițiabili de dispozițiile de lege anterior menționate nu se bazează pe nicio cauză obiectivă, ci este efectiv rezultatul hazardului ce ține de perioada în care cererea adresată justiției se înregistrează pe rolul instanțelor sau de materia în care se încadrează cererile acestora. Astfel, se susține că, deși drepturile, libertățile și interesele legitime ale persoanelor se bucură de o protecție suplimentară în materia dreptului muncii, asigurată prin legile speciale aplicabile — Codul muncii și Legea

dialogului social —, totuși aceste categorii de persoane sunt private prin dispozițiile legale contestate, de dreptul la calea de atac a recursului și de exercitarea controlului de legalitate de către Înalta Curte de Casație și Justiție. Invocă cele statuate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 369 din 30 mai 2017.

12. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând în acest sens cele statuate în jurisprudența Curții Constituționale în materie. Se mai susține că limitările aduse prin procedura recursurilor nu aduc atingere dreptului părții de a se adresa justiției, în însăși substanța sa, și nici nu creează tratamente discriminatoriu între justițiabili. Se apreciază că dispozițiile legale criticate nu încalcă dreptul la un proces echitabil, nu restrâng exercițiul unui drept sau al unei libertăți și nu contravin principiului egalității de tratament între subiectele de drept, în condițiile în care Curtea Constituțională a statuat că este de competența exclusivă a legiuitorului instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, soluție care reiese și din dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție.

13. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

14. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, consideră că, în virtutea mandatului constituțional conferit prin art. 126 alin. (2) și art. 129 din Legea fundamentală, legiuitorul are competența de a adopta reglementări cu caracter general sau cu caracter special, derogatoriu, cu aplicabilitate la anumite situații, în mod egal, pentru toți cei interesați în exercitarea aceluiași categorii de drepturi sau în îndeplinirea aceluiași categorii de obligații. Invocă Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994 privind liberul acces la justiție al persoanelor în apărarea drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime, precum și jurisprudența instanței constituționale în materia actelor normative care au exceptat de la calea de atac a apelului unele categorii de hotărâri judecătorești și apreciază că prevederile legale criticate nu conțin nicio dispoziție discriminatorie, regimul juridic diferit fiind determinat de deosebirea de situații care impune soluții legislative diferite, în vederea asigurării celerității soluționării cauzelor aflate pe rolul instanțelor.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, punctul de vedere al Guvernului, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit încheierilor de sesizare, dispozițiile art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 89 din 12 februarie 2013, ale art. 214 din Legea dialogului social nr. 62/2011, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 31 august 2012, și ale art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 10 aprilie 2015, cu privire la sintagma „conflicte de muncă”, dispoziții care au următoarea redactare:

— Art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013: „*În procesele pornite începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi*

și până la data de 31 decembrie 2018 inclusiv nu sunt supuse recursului hotărârile pronunțate în cererile prevăzute la art. 94 pct. 1 lit. a)-j) din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, în cele privind navigația civilă și activitatea în porturi, conflictele de muncă și de asigurări sociale, în materie de expropriere, în cererile privind repararea prejudiciilor cauzate prin erori judiciare, precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv. De asemenea, în aceste procese nu sunt supuse recursului hotărârile date de instanțele de apel în cazurile în care legea prevede că hotărârile de primă instanță sunt supuse numai apelului.”;

— Art. 214 din Legea nr. 62/2011: „*Hotărârile instanței de fond sunt supuse numai apelului.”;*

— Art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă: „*Nu sunt supuse recursului hotărârile pronunțate în cererile prevăzute la art. 94 pct. 1 lit. a)-j), în cele privind navigația civilă și activitatea în porturi, conflictele de muncă și de asigurări sociale, în materie de expropriere, în cererile privind repararea prejudiciilor cauzate prin erori judiciare, precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 500.000 lei inclusiv. De asemenea, nu sunt supuse recursului hotărârile date de instanțele de apel în cazurile în care legea prevede că hotărârile de primă instanță sunt supuse numai apelului.”*

18. Prevederile art. 214 din Legea nr. 62/2011 au fost abrogate prin art. 189 din Legea nr. 367/2022 privind dialogul social, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1238 din 22 decembrie 2022, însă, având în vedere cele statuate prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează să se pronunțe asupra dispozițiilor legale criticate, care, deși nu mai sunt în vigoare, își produc în continuare efectele juridice în cauza în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate. Totodată, Curtea reține că dispozițiile art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă se aplică proceselor pornite începând cu data de 1 ianuarie 2019, în temeiul dispozițiilor art. XVIII alin. (1) din Legea nr. 2/2013, cu modificările și completările ulterioare. Până la această dată se aplică dispozițiile art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013. Potrivit motivării formulate, Curtea reține că prevederile art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă, precum și ale art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013 sunt criticate prin raportare la sintagma „conflictele de muncă”, respectiv la sintagma „conflictele de muncă și de asigurări sociale”. În realitate, observând natura litigiilor în cadrul cărora a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că interesul autorului excepției se limitează la conflictele de muncă, nu și la cele de asigurări sociale, obiectul cauzei constând în solicitarea de obligare a angajatorului la reintegrarea în funcție a unui salariat, astfel încât Curtea urmează să rețină ca obiect al excepției de neconstituționalitate sintagma „*conflicte de muncă*” din cuprinsul art. XVIII alin. (2) teza a treia din Legea nr. 2/2013, precum și dispozițiile art. 483 alin. (2) teza a treia din Codul de procedură civilă și ale art. 214 din Legea nr. 62/2011.

19. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 11 — *Dreptul internațional din dreptul intern*, art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, art. 20 — *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, art. 21 — *Accesul liber la justiție* și art. 124 alin. (2) privind caracterul unitar, imparțial și egalitar al justiției. De asemenea, sunt invocate dispozițiile art. 6 — *Dreptul la un proces echitabil*, ale art. 13 — *Dreptul la un recurs efectiv* și ale art. 14 — *Interzicerea discriminării* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

20. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că sintagma „*conflicte de muncă*” din cuprinsul art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013, care reglementează cu privire la faptul că hotărârile pronunțate în astfel de cereri nu sunt supuse recursului, a mai constituit obiect al controlului de constituționalitate, prin raportare la dispozițiile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi și ale art. 21 privind accesul

liber la justiție, spre exemplu, prin Decizia nr. 711 din 6 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 166 din 7 martie 2017, Decizia nr. 630 din 17 octombrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 958 din 5 decembrie 2017, precum și, *ad similibis*, prin Decizia nr. 168 din 27 martie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 536 din 28 iunie 2018, sau Decizia nr. 72 din 9 februarie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 20 aprilie 2021.

21. Prin aceste decizii, Curtea a arătat că, înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 2/2013, recursul era singura cale de atac permisă împotriva hotărârilor pronunțate asupra cererilor privind conflictele de muncă și de asigurări sociale, cale de atac devolutivă în temeiul art. 304¹ din Codul de procedură civilă din 1865. Prin Decizia nr. 53 din 20 februarie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 152 din 28 martie 2001, referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 79 alin. (1), ale art. 80 și ale art. 81 alin. (1) din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 582 din 29 noiembrie 1999, Curtea a reținut că utilizarea unei singure căi de atac ordinare — recursul —, cu termen procedural mai scurt în raport cu cel prevăzut de Codul de procedură civilă, și suprimarea căii de atac a apelului, prevăzute de dispozițiile legale criticate, au ca finalitate doar asigurarea celerității soluționării unor asemenea litigii, iar nu încălcarea drepturilor fundamentale invocate.

22. În noua lege procesual civilă — Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă —, legiuitorul a reșezat căile de atac, recursul constituind o cale extraordinară de atac ce poate fi exercitată de partea nemulțumită pentru motive de nelegalitate și numai în condițiile prevăzute de lege. În schimb, apelul reprezintă calea ordinară de atac ce are un caracter devolutiv, instanța de apel statuând atât în fapt, cât și în drept, astfel cum stabilește art. 476 din Codul de procedură civilă (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 350 din 7 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 504 din 8 iulie 2015, paragraful 14).

23. În ceea ce privește reglementarea căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești, Curtea a reținut că, prin instituirea regulilor speciale privind exercitarea căilor de atac, legiuitorul trebuie să asigure părților interesate posibilitatea de a formula o cale de atac împotriva hotărârii judecătorești considerate defavorabilă. Lipsa oricărei căi de atac împotriva unei hotărâri pronunțate în instanță echivalează cu imposibilitatea exercitării unui control judecătorec efectiv, dreptul de acces liber la justiție devenind astfel un drept iluzoriu și teoretic. Totodată, conform dispozițiilor art. 126 alin. (2) din Constituție, legiuitorul are competența exclusivă de a institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, precum și modalități speciale de exercitare a drepturilor procedurale, semnificația accesului liber la justiție nefiind aceea a accesului, în toate cazurile, la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac. Accesul liber la justiție implică prin natura sa o reglementare din partea statului și poate fi supus unor limitări, atât timp cât nu este atinsă substanța dreptului, în acest sens statuând și Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa, de exemplu, prin Hotărârea din 26 ianuarie 2006, pronunțată în *Cauza Lungoci împotriva României*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 588 din 7 iulie 2006, paragraful 36 (a se vedea, cu titlu exemplificativ, Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, Decizia nr. 1.132 din 16 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 776 din 19 noiembrie 2008, Decizia nr. 396 din 26 aprilie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 368 din 31 mai 2012, sau Decizia nr. 517 din 7 iulie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 629 din 19 august 2015, paragraful 13).

24. Cu privire la rațiunea instituirii unei singure căi de atac în materia conflictelor de muncă, instanța de contencios constituțional a reținut că, având în vedere specificul și implicațiile lor sociale, conflictele de muncă se judecă după o procedură caracterizată prin celeritate. De aceea, legiuitorul a prevăzut pentru soluționarea acestor două grade de jurisdicție o singură cale de atac. Nicio dispoziție constituțională sau reglementare internațională nu stabilește gradele de jurisdicție și numărul căilor de atac care trebuie prevăzute pentru judecarea diferitelor litigii, reglementarea acestor probleme intrând în atribuțiile exclusive ale legiuitorului național (Decizia nr. 630 din 17 octombrie 2017, precitată, paragraful 21).

25. Aplicând aceste considerente de principiu în prezenta cauză, nu se poate reține că autorii excepției au fost lipsiți de dreptul la exercitarea unei căi de atac efective. Faptul că în materia conflictelor de muncă — la fel ca în alte domenii expres stabilite prin lege — nu este reglementat și al treilea grad de jurisdicție, respectiv recursul, drept cale extraordinară de atac, nu poate echivala cu lipsa accesului la justiție, garantat de art. 21 din Legea fundamentală.

26. Totodată, în conformitate cu jurisprudența sa constantă, Curtea mai reține că legiuitorul are o marjă de apreciere referitor la alegerea materiilor exceptate de la calea de atac a recursului, cum este, în prezentele cauze, a hotărârilor pronunțate în materia conflictelor de muncă. În acest sens sunt și Decizia nr. 292 din 4 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 635 din 3 august 2017, paragraful 24, prin care Curtea a statuat că, în materia căilor extraordinare de atac, legiuitorul are posibilitatea de a reglementa condiții de admisibilitate a acestora, care sunt circumscrise materiei în care a fost pronunțată hotărârea, sau Decizia nr. 532 din 2 iulie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 74 din 25 ianuarie 2021, paragraful 26, prin care Curtea a constatat că existența unor reglementări diferențiate, sub aspectul normelor de procedură, în funcție de specificul materiei reglementate, nu reprezintă o nesocotire a principiului egalității cetățenilor în fața legii, ci o particularizare la specificitățile și necesitățile fiecăreia dintre acestea. Totodată, prin Decizia nr. 680 din 21 octombrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 48 din 17 ianuarie 2022, paragraful 23, Curtea a statuat că stabilirea regulilor procedurale în funcție de specificul materiei reglementate, inclusiv a celor referitoare la exercitarea căilor de atac, ține de opțiunea legiuitorului, fiind impropriu să se pună problema instituirii unui tratament juridic discriminatoriu prin prisma unor comparații între reguli aplicabile unor domenii distincte, cu individualitate proprie, reguli adaptate specificului materiei în care sunt edictate.

27. Pentru aceste considerente în prezentele cauze nu se poate reține încălcarea dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 și 21.

28. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 483 alin. (2) teza a treia din Codul de procedură civilă, Curtea reține că acestea stabilesc regula potrivit căreia hotărârile judecătorești pronunțate în anumite materii expres și limitativ enumerate, printre care și conflictele de muncă, nu sunt supuse recursului.

29. Cu privire la aplicarea în timp a regulii procedurale mai sus menționate, se constată că aceasta se aplică proceselor pornite începând cu data de 1 ianuarie 2019, așa cum expres dispune art. XVIII alin. (1) din Legea nr. 2/2013, cu modificările și completările ulterioare.

30. Or, așa cum rezultă din înscrisurile atașate încheierilor de sesizare în prezentele cauze, procesele în cadrul cărora a fost invocată excepția de neconstituționalitate au început în data de 19 februarie 2016 și, respectiv, 16 octombrie 2015, astfel încât, sub aspectul posibilității formulării recursului, în speță sunt aplicabile prevederile art. XVIII alin. (2) din Legea nr. 2/2013, care au un conținut identic cu cel cuprins la art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

31. Prin urmare, dispozițiile art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă nu au legătură directă cu soluționarea cauzelor pendinte, cerință expres stabilită de art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 sub aspectul admisibilității unei excepții de neconstituționalitate. Interpretând dispozițiile alin. (1) și (5) ale art. 29 din Legea nr. 47/1992, Curtea a statuat în mod constant că excepția de neconstituționalitate a unor dispoziții legale incidente într-o anumită fază procesuală trebuie să aibă legătură cu soluționarea cererii în cadrul căreia a fost invocată respectiva excepție (Decizia nr. 748 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 92 din 4 februarie 2015, Decizia nr. 704 din 27 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 906 din 8 decembrie 2015).

32. În aceste condiții, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 483 alin. (2) din Codul de procedură civilă urmează să fie respinsă ca inadmisibilă (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 201 din 30 martie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 552 din 12 iulie 2017, Decizia nr. 292 din 4 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 635 din 3 august 2017, sau Decizia nr. 733 din 20 noiembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 230 din 26 martie 2019).

33. Referitor la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 214 din Legea dialogului social nr. 62/2011, prin Decizia nr. 13 din 14 ianuarie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 514 din 18 mai 2021, paragrafele 17-19, Curtea a statuat că acestea reglementează o normă de procedură, legiuitorul consacrand în mod expres în materia cererilor referitoare la soluționarea conflictelor individuale de muncă dublul grad de jurisdicție. Practic, întrucât apelul este o cale devolutivă de atac, persoana beneficiază de o examinare în fond a cauzei sale atât în fața tribunalului, cât și în fața curții de apel. În sistemul actualului Cod de procedură civilă, recursul este o cale de atac extraordinară, nedevelopată, exercitându-se doar pentru motivele expres și limitativ prevăzute de lege, astfel încât pe calea recursului se realizează exclusiv o analiză a legalității hotărârii atacate. În acest context, legiuitorul a prevăzut ca anumite hotărâri, pronunțate în anumite

materii, cum este aceea a cererilor referitoare la soluționarea conflictelor individuale de muncă, să nu fie supuse recursului.

34. Referitor la încălcarea art. 16 din Constituție prin raportare la art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea a observat că stabilirea unor reguli diferențiate, ținând seama de specificul unor litigii sau chiar de situația particulară în care se află persoanele implicate, nu are semnificația instituirii unor privilegii ori discriminări (a se vedea Decizia nr. 703 din 11 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 720 din 24 octombrie 2007, și Decizia nr. 711 din 6 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 166 din 7 martie 2017, paragraful 18).

35. În ceea ce privește critica referitoare la încălcarea art. 21 alin. (1) și (3) din Constituție prin raportare la art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea a reținut că reglementările internaționale în materie nu impun accesul la totalitatea gradelor de jurisdicție sau la toate căile de atac prevăzute de legislațiile naționale, art. 13 din Convenție consacrand numai dreptul persoanei la un recurs efectiv în fața unei instanțe naționale, deci posibilitatea de a accede la un grad de jurisdicție (a se vedea Hotărârea din 26 octombrie 2000, pronunțată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza *Kudla împotriva Poloniei*, paragraful 157).

36. De asemenea, accesul liber la justiție nu are semnificația accesului la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac prevăzute de lege, iar, în condițiile în care autorii excepției au avut acces la judecarea cauzei în primă instanță și în apel care, potrivit art. 476 alin. (1) din Codul de procedură civilă, provoacă o nouă judecată asupra fondului, nu se poate reține încălcarea dreptului lor de acces la justiție și a dreptului la un proces echitabil.

37. Cele statuate în decizia menționată își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, neintervenind elemente noi, de natură să determine o reconsiderare a jurisprudenței Curții Constituționale.

38. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 483 alin. (2) teza a treia din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Constantin Cerbulescu și de Spitalul Clinic de Psihiatrie „Profesor Doctor Alexandru Obregia” din București în dosarele nr. 35.976/3/2017/a2 și nr. 23.482/3/2017/a1 ale Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceiași autori în aceleași dosare ale aceleiași instanțe și constată că sintagma „*conflicte de muncă*” din cuprinsul art. XVIII alin. (2) teza a treia din Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă și dispozițiile art. 214 din Legea dialogului social nr. 62/2011 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 19 decembrie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
pentru **MARIAN ENACHE**,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă
coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea
și funcționarea Curții Constituționale, semnează

ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Gulie

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

Nr. 2.039 din 17 decembrie 2025

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

Nr. 2.016 din 29 decembrie 2025

ORDIN

privind modificarea și completarea anexelor nr. 1 și 2 la Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 564/499/2021 pentru aprobarea protocoalelor terapeutice privind prescrierea medicamentelor aferente denumirilor comune internaționale prevăzute în Lista cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, precum și denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor care se acordă în cadrul programelor naționale de sănătate, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 720/2008, și a normelor metodologice privind implementarea acestora

Văzând Referatul de aprobare nr. 2.039 R din 17 decembrie 2025 al Direcției generale asistență medicală și sănătate publică din cadrul Ministerului Sănătății și nr. DG 10.534 din 23 decembrie 2025 al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, având în vedere dispozițiile art. 291 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de prevederile art. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 720/2008 pentru aprobarea Listei cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, precum și denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor care se acordă în cadrul programelor naționale de sănătate, republicată, cu modificările și completările ulterioare, luând în considerare art. 4 alin. (5) pct. 11 din Legea nr. 134/2019 privind reorganizarea Agenției Naționale a Medicamentului și a Dispozitivelor Medicale, precum și pentru modificarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 17 alin. (5) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății și președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emit următorul ordin:

Art. I. — Anexele nr. 1 și 2 la Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 564/499/2021 pentru aprobarea protocoalelor terapeutice privind prescrierea medicamentelor aferente denumirilor comune internaționale prevăzute în Lista cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, precum și denumirile comune internaționale

corespunzătoare medicamentelor care se acordă în cadrul programelor naționale de sănătate, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 720/2008, și a normelor metodologice privind implementarea acestora, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 474 și 474 bis din 6 mai 2021, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează conform anexei*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul sănătății,

Claudiu Constantin Damian,

secretar de stat

Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,

Horațiu-Remus Moldovan

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 6 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul din șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, București.

MINISTERUL FINANTELOR

ORDIN**privind prospectul de emisiune a titlurilor de stat destinate populației, prin intermediul unităților operative ale Trezoreriei Statului și prin subunitățile poștale din rețeaua Companiei Naționale „Poșta Română” — S.A. și în mediul online utilizând platforma ghiseul.ro, în cadrul Programului Tezaur, în perioada ianuarie-februarie 2026**

Având în vedere prevederile:

— Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 3.139/2017 privind aprobarea emiterii titlurilor de stat destinate populației, prin intermediul unităților operative ale Trezoreriei Statului, în cadrul Programului Tezaur, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinului viceprim-ministrului, ministrului finanțelor, și al ministrului economiei, digitalizării, antreprenoriatului și turismului nr. 333/226/2025 privind aprobarea intermedierei vânzării, colectării subscrierilor și efectuării plăților aferente titlurilor de stat destinate populației, prin Compania Națională „Poșta Română” — S.A. la nivel de subunități poștale din rețeaua companiei și în mediul online utilizând platforma ghiseul.ro, în cadrul Programului Tezaur,

în temeiul:

— art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 109/2008, cu modificările și completările ulterioare;

— pct. 4.1.a), b).¹² subpct. 3 din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.470/2007, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor emite următorul ordin:

Art. 1. — În vederea finanțării deficitului bugetar și refinanțării datoriei publice se aprobă prospectul de emisiune a titlurilor de stat destinate populației, prin intermediul unităților operative ale Trezoreriei Statului și prin subunitățile poștale din rețeaua Companiei Naționale „Poșta Română” — S.A. și în mediul online utilizând platforma ghiseul.ro, în cadrul Programului Tezaur, în

perioada ianuarie-februarie 2026, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală de management al datoriei publice și fluxurilor de trezorerie și unitățile operative ale Trezoreriei Statului vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul finanțelor,
Mihai Diaconu,
secretar de stat

București, 30 decembrie 2025.

Nr. 2.116.

*ANEXĂ***PROSPECT DE EMISIUNE****a titlurilor de stat destinate populației, prin intermediul unităților operative ale Trezoreriei Statului și prin subunitățile poștale din rețeaua Companiei Naționale „Poșta Română” — S.A. și în mediul online utilizând platforma ghiseul.ro, în cadrul Programului Tezaur, în perioada ianuarie-februarie 2026**

Art. 1. — În sensul prezentului prospect, expresiile sau termenii folosiți au înțelesul din Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 3.139/2017 privind aprobarea emiterii titlurilor de stat destinate populației, prin intermediul unităților operative ale Trezoreriei Statului, în cadrul Programului Tezaur, cu modificările și completările ulterioare, și din Ordinul viceprim-ministrului, ministrului finanțelor, și al ministrului economiei, digitalizării, antreprenoriatului și turismului nr. 333/226/2025 privind aprobarea intermedierei vânzării, colectării subscrierilor și efectuării plăților aferente titlurilor de stat destinate populației, prin Compania Națională „Poșta Română” — S.A. la nivel de subunități poștale din rețeaua companiei și în mediul online utilizând platforma ghiseul.ro, în cadrul Programului Tezaur:

Codul fiscal din România — aprobat prin Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;
dobânda — suma de bani care reprezintă dobânda anuală datorată de către emitent, în conformitate cu prezentul prospect, pentru un titlu de stat corespunzătoare perioadei de dobândă relevante și pe care se obligă să o plătească investitorului la data de plată a dobânzii;

emitent — Ministerul Finanțelor sau MF;

preț de emisiune — suma plătită de investitori pentru un titlu de stat subscris, netă de orice comisioane;

RON sau leu — leul românesc, noua monedă națională a României, ca urmare a denominării monedei din România, realizată la data de 1 iulie 2005;

zi lucrătoare — orice zi, cu excepția zilelor de sâmbătă sau duminică sau altă sărbătoare legală din România.

Art. 2. — (1) Ministerul Finanțelor anunță lansarea următoarelor emisiuni de titluri de stat destinate populației în cadrul Programului Tezaur, cu următoarele caracteristici:

Codul emisiunii	Data de început a perioadei de subscriere	Data de încheiere a perioadei de subscriere	Data de emisiune	Data scadenței	Maturitate — nr. de ani —	Rata anuală a dobânzii — % —
0201	12.01.2026	6.02.2026	10.02.2026	10.02.2027	1	6,40%
0202	12.01.2026	6.02.2026	10.02.2026	10.02.2029	3	7,00%
0203	12.01.2026	6.02.2026	10.02.2026	10.02.2031	5	7,40%

(2) Subscrierile realizate prin intermediul subunităților poștale din rețeaua Companiei Naționale „Poșta Română” — S.A. pot fi realizate în fiecare zi din cuprinsul perioadei de subscriere, conform programului de lucru cu clienții, cu următoarele precizări privind încheierea perioadei de subscriere:

a) în mediul urban se încheie mai devreme cu o zi lucrătoare decât ultima zi a perioadei de subscriere;

b) în mediul rural se încheie mai devreme cu două zile lucrătoare decât ultima zi a perioadei de subscriere.

(3) Subscrierile realizate în mediul online utilizând platforma ghiseul.ro se realizează în perioada de subscriere, cu următoarele precizări:

a) posibilitatea de subscriere este asigurată pe întreg parcursul zilei, de la ora 0:00 la ora 24:00 (ora României), cu excepția ultimei zile care se încheie la ora 23:30;

b) data unei subscrieri realizate într-o zi nelucrătoare sau într-o zi liberă se consideră data zilei respective, corespunzătoare orei României;

c) posibilitatea de a subscrie în mediul online se încheie mai devreme cu două zile lucrătoare decât ultima zi a perioadei de subscriere.

(4) Subscrierile realizate prin intermediul unităților de trezorerie se realizează până la data de încheiere a perioadei de subscriere, în timp ce subscrierile în mediul online, prin intermediul Spațiului privat virtual, se încheie la ora 23:59:59 în ziua anterioară datei de încheiere a perioadei de subscriere.

Art. 3. — (1) Pentru achiziționarea de titluri de stat în cadrul unei emisiuni prin intermediul unităților operative ale Trezoreriei Statului și prin subunitățile poștale din rețeaua Companiei Naționale „Poșta Română” — S.A., valoarea minimă a unei

subscrieri este de 1 leu, reprezentând prețul de emisiune al unui titlu de stat. Subscrierea de fracțiuni ale unui titlu de stat nu se acceptă.

(2) Pentru achiziționarea de titluri de stat în cadrul unei emisiuni, prin intermediul platformei ghiseul.ro, investitorul poate efectua una sau mai multe subscrieri în cadrul aceleiași emisiuni, cu condiția încadrării în plafonul minim de 1.000 lei pentru o subscriere și plafonul maxim valoric de 200.000 lei pentru un cod de emisiune, precum și în condițiile încadrării în limitele de plată cu și pe cardul bancar.

Art. 4. — Un investitor poate efectua una sau mai multe subscrieri în cadrul unei emisiuni.

Art. 5. — Fondurile obținute de Ministerul Finanțelor în calitate de emitent ca urmare a emisiunii de titluri de stat vor fi utilizate pentru finanțarea deficitului bugetar și refinanțarea datoriei publice.

Art. 6. — (1) Titlurile de stat sunt emise în conformitate cu legile din România.

(2) Titlurile de stat sunt nominative, denumite în lei, emise în formă dematerializată prin înscriere în cont, fiecare având o valoare nominală de 1 leu, și dau investitorilor drepturi egale.

(3) În cazul decesului, dreptul de proprietate asupra titlurilor de stat se transferă moștenitorilor, care prezintă documentele legale ce atestă calitatea de moștenitori.

Art. 7. — Investitorii au dreptul la:

a) rambursarea valorii nominale a titlurilor de stat la data scadenței corespunzătoare numărului de titluri de stat deținute; și

b) plata dobânzii aferente titlurilor de stat la fiecare dată de plată a dobânzii corespunzătoare numărului de titluri de stat deținute.

Art. 8. — Dobânda aferentă oricărui titlu de stat se plătește anual la data de plată a dobânzii, iar rambursarea valorii nominale se va efectua la data de plată a valorii nominale, conform următorului grafic:

Cod emisiune 0201		
Plata dobânzii numărul	Perioada de dobândă	Data de plată a dobânzii
1	10 februarie 2026-9 februarie 2027	10 februarie 2027
Plata valorii nominale		Data de plată a valorii nominale
		10 februarie 2027

Cod emisiune 0202		
Plata dobânzii numărul	Perioada de dobândă	Data de plată a dobânzii
1	10 februarie 2026-9 februarie 2027	10 februarie 2027
2	10 februarie 2027-9 februarie 2028	10 februarie 2028
3	10 februarie 2028-9 februarie 2029	12 februarie 2029
Plata valorii nominale		Data de plată a valorii nominale
		12 februarie 2029

Cod emisiune 0203		
Plata dobânzii numărul	Perioada de dobândă	Data de plată a dobânzii
1	10 februarie 2026-9 februarie 2027	10 februarie 2027
2	10 februarie 2027-9 februarie 2028	10 februarie 2028
3	10 februarie 2028-9 februarie 2029	12 februarie 2029
4	10 februarie 2029-9 februarie 2030	11 februarie 2030
5	10 februarie 2030-9 februarie 2031	10 februarie 2031
Plata valorii nominale		Data de plată a valorii nominale
		10 februarie 2031

Art. 9. — (1) Toate plățile aferente deținerii titlurilor de stat sunt efectuate de către Ministerul Finanțelor conform legislației în vigoare. Rambursarea sumelor aferente titlurilor de stat și plata dobânzii aferente titlurilor de stat se efectuează în lei, la datele prevăzute la art. 8, astfel:

a) pentru titlurile de stat subscrise prin unitățile operative ale Trezoreriei Statului, în contul de subscriere deschis la unitatea operativă a Trezoreriei Statului conform procedurii descrise în Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 3.139/2017, cu modificările și completările ulterioare;

b) pentru titlurile de stat subscrise prin subunitățile poștale din rețeaua Companiei Naționale „Poșta Română” — S.A. și în mediul online utilizând platforma ghiseul.ro, conform Ordinului viceprim-ministrului, ministrul finanțelor, și al ministrului economiei, digitalizării, antreprenoriatului și turismului nr. 333/226/2025.

(2) Termenul de plată pentru valoarea nominală a titlurilor de stat este același precum cel pentru ultima plată de dobândă, așa cum este prevăzut la art. 8.

(3) În cazul în care data scadenței sau o dată de plată a dobânzii nu este o zi lucrătoare, atunci respectiva plată se realizează în ziua lucrătoare imediat următoare datei scadenței sau a datei de plată a dobânzii, după caz, iar investitorul nu are dreptul la o dobândă suplimentară și/sau o dobândă penalizatoare sau la o altă plată pentru perioada dintre data inițială a scadenței pentru respectiva plată și data plății efective.

Art. 10. — Veniturile realizate de persoanele fizice rezidente din subscrierea și deținerea titlurilor de stat nu sunt venituri impozabile, în conformitate cu prevederile art. 93 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 11. — Titlurile de stat sunt purtătoare de dobândă la rata dobânzii, care curge de la data de emisiune inclusiv.

Art. 12. — Titlurile de stat încetează să mai fie purtătoare de dobândă la data scadenței lor inclusiv.

Art. 13. — (1) Ministerul Finanțelor calculează dobânda datorată pentru fiecare titlu de stat și dobânda datorată fiecărui investitor pentru perioada de dobândă relevantă.

(2) Dobânda este calculată pe baza numărului efectiv de zile din perioada de dobândă relevantă și pe baza numărului de zile din anul respectiv, utilizând următoarea formulă:

$$D = [\text{Valoarea nominală} \times \text{Rata dobânzii} (\%) \times \text{Număr de zile acumulate}] / \text{Număr de zile an curent},$$

unde:

— D = valoarea dobânzii pentru fiecare dată de plată a dobânzii pentru un titlu de stat;

— *valoarea nominală* = valoarea nominală a unui titlu de stat, respectiv 1 leu;

— *rata dobânzii* = rata dobânzii precizată în tabelul de la art. 2;

— *număr de zile acumulate* = numărul efectiv de zile din perioada de dobândă;

— *număr de zile an curent* = numărul efectiv de zile din perioada de dobândă;

— *an curent* = perioada de dobândă curentă.

(3) Fiecare investitor primește dobânda determinată conform formulei de la alin. (2) înmulțită cu numărul de titluri de stat deținute de respectiva persoană.

(4) Dobânda totală plătită de emitent unui investitor la fiecare dată de plată a dobânzii este calculată conform formulei:

Dobânda totală = $D \times$ numărul total de titluri de stat deținute de un investitor.

(5) Valoarea rezultată a dobânzii totale calculate în baza formulei de la alin. (4) este rotunjită în minus până la cea mai apropiată valoare de ban (respectiv 0,01 lei), valoarea egală sau mai mare decât 0,005 lei rotunjindu-se crescător până la 0,01 lei.

Art. 14. — Condițiile generale aplicabile investitorilor care subscriu în cadrul emisiunii sunt următoarele:

a) titlurile de stat sunt oferite în România exclusiv persoanelor fizice rezidente, cu excepția persoanelor care nu au împlinit vârsta de 18 ani până la data închiderii perioadei de subscriere inclusiv;

b) orice investitor care decide să subscrie titluri de stat în cadrul acestei emisiuni este obligat să cunoască și să respecte restricțiile și limitările aplicabile acestei emisiuni, așa cum sunt ele specificate în prezentul prospect și în legislația aplicabilă;

c) în luarea deciziei de a investi în titluri de stat, investitorilor li se recomandă să se bazeze pe propria evaluare a termenilor și condițiilor emisiunii, inclusiv a oricăror beneficii și riscuri aferente acestora. Emitentul nu va fi responsabil în niciun fel, pentru încălcarea de către investitori a normelor juridice aplicabile și/sau a prevederilor prezentului prospect.

Art. 15. — Procedurile privind subscrierea și rambursarea titlurilor de stat destinate populației, prin intermediul unităților operative ale Trezoreriei Statului, al subunităților poștale din rețeaua Companiei Naționale „Poșta Română” — S.A. și în mediul online utilizând platforma ghiseul.ro, sunt prevăzute în Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 3.139/2017, cu modificările și completările ulterioare, și în Ordinul viceprim-ministrului, ministrul finanțelor, și al ministrului economiei, digitalizării, antreprenoriatului și turismului nr. 333/226/2025.

Art. 16. — În cazul decesului investitorului, pentru transferul titlurilor de stat și al sumelor de bani aferente acestora, moștenitorii se adresează unității teritoriale a Trezoreriei Statului la care a subscris investitorul sau către subunitățile poștale din rețeaua Companiei Naționale „Poșta Română” — S.A. cu documente doveditoare privind decesul, în vederea obținerii unui document care să conțină deținerile persoanei decedate, în vederea efectuării transferului titlurilor în contul moștenitorilor în baza documentelor legale ce atestă succesiunea asupra acestora.

Art. 17. — (1) În perioada cuprinsă între începerea perioadei de subscriere și data scadenței, fotocopiile ale prospectului de emisiune pot fi examinate la sediul unităților operative ale Trezoreriei Statului și al subunităților poștale din rețeaua Companiei Naționale „Poșta Română” — S.A., în timpul orelor de program.

(2) Prezentul prospect de emisiune și orice modificări ale acestuia sunt disponibile și pe website-ul emitentului — www.mfinante.ro și www.posta-romana.ro.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN**pentru completarea anexei nr. 1 la Ordinul ministrului sănătății nr. 477/2009 privind înființarea Registrului Național de Transplant, desemnarea persoanelor responsabile cu gestionarea datelor din Registrul Național de Transplant din cadrul unităților sanitare acreditate pentru efectuarea de transplant de organe, țesuturi și celule de origine umană în scop terapeutic și stabilirea datelor necesare înregistrării unei persoane pentru atribuirea codului unic de înregistrare la Agenția Națională de Transplant**

Văzând Referatul de aprobare nr. 2.284R din 29.12.2025 al Direcției generale asistență medicală și sănătate publică din cadrul Ministerului Sănătății, având în vedere prevederile titlului VI „Efectuarea prelevării și transplantului de organe, țesuturi și celule de origine umană în scop terapeutic” din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

luând în considerare dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 79/2004 pentru înființarea Agenției Naționale de Transplant, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 588/2004, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — La anexa nr. 1 la Ordinul ministrului sănătății nr. 477/2009 privind înființarea Registrului Național de Transplant, desemnarea persoanelor responsabile cu gestionarea datelor din Registrul Național de Transplant din cadrul unităților sanitare acreditate pentru efectuarea de transplant de organe, țesuturi și celule de origine umană în scop terapeutic și stabilirea datelor necesare înregistrării unei persoane pentru atribuirea codului unic de înregistrare la Agenția Națională de Transplant, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 322 din 14 mai 2009, cu modificările și completările ulterioare, după punctul 96 se introduc două noi puncte, punctele 97 și 98, cu următorul cuprins:

„97. S.C. Onioptic Medical PD — S.R.L., Craiova:

— dr. Stejar Laura Denisa;

98. Oftalmologica — S.R.L. — Clinica Oftalmologică Timișoara:

— dr. Țunea Loredana.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul sănătății,
Claudiu Constantin Damian,
secretar de stat

AUTORITATEA VAMALĂ ROMÂNĂ

ORDIN
pentru aprobarea Normelor metodologice
privind acordarea statutului de operator economic autorizat

Având în vedere:

— prevederile titlului I cap. 2 secțiunea 4 — *Operatorul economic autorizat* din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii;

— prevederile titlului I cap. 2 secțiunea 3 — *Operatorul economic autorizat* din Regulamentul delegat al Comisiei (UE) 2015/2.446 din 28 iulie 2015 de completare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește normele detaliate ale anumitor dispoziții ale Codului vamal al Uniunii;

— prevederile titlului I cap. 2 secțiunea 3 — *Operatorul economic autorizat* din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2.447 al Comisiei din 24 noiembrie 2015 de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii;

— prevederile cap. 1 secțiunea 3 — *Cererea de acordare a statutului de AEO* din Regulamentul delegat (UE) 2016/341 al Comisiei din 17 decembrie 2015 de completare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește normele tranzitorii pentru anumite dispoziții din Codul vamal al Uniunii, în cazul în care sistemele electronice relevante nu sunt încă operaționale, și de modificare a Regulamentului delegat (UE) 2015/2.446 al Comisiei,

în temeiul art. 2 alin. (5) din Legea nr. 268/2021 pentru înființarea Autorității Vamale Române și pentru modificarea unor acte normative, cu modificările ulterioare, și ale art. 8 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 237/2022 privind organizarea și funcționarea Autorității Vamale Române și pentru modificarea pct. 1 de la lit. C din cadrul anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 791/2009 privind condițiile pentru certificarea aeroporturilor civile internaționale sau deschise traficului aerian internațional, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Vamale Române emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele metodologice privind acordarea statutului de operator economic autorizat, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

p. Președintele Autorității Vamale Române,
Mihai Savin

NORME METODOLOGICE
privind acordarea statutului de operator economic autorizat

CAPITOLUL I
Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Statutul de operator economic autorizat poate fi solicitat de operatorii economici definiți la art. 5 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului Vamal al Uniunii, care îndeplinesc criteriile prevăzute la art. 39 din același regulament.

(2) Statutul de operator economic autorizat se certifică prin emiterea autorizațiilor prevăzute la art. 38 alin. (2) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului, prin intermediul Portalului UE al comercianților vamali pentru eAEO (eAEO-STP).

Art. 2. — (1) Autorizațiile de operator economic autorizat, denumite în continuare *autorizații AEO*, sunt codificate astfel:

a) *Autorizație AEO — Simplificări vamale (AEOC)* — care permite titularului să beneficieze de anumite simplificări prevăzute de legislația vamală și care se acordă în cazul îndeplinirii criteriilor prevăzute la art. 39 lit. a)-d) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului;

b) *Autorizație AEO — Securitate și siguranță (AEOS)* — care permite titularului să beneficieze de facilități în materie de securitate și siguranță, aplicate la intrarea sau la ieșirea mărfurilor de pe teritoriul vamal al Uniunii, în cazul îndeplinirii criteriilor prevăzute la art. 39 lit. a), b), c) și e) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului;

c) *Autorizație AEO — de tip combinat (AEOF)* — reprezintă autorizația care conferă statutul cumulat prevăzut la lit. a) și b), acordată în situația în care operatorul economic solicită și îndeplinește, concomitent, condițiile și criteriile aferente ambelor tipuri de autorizații menționate anterior.

(2) Autorizația de tip combinat (AEOF) produce efectele juridice și materiale ale ambelor autorizații prevăzute la alin. (1) lit. a) și b), fără a fi necesară eliberarea separată a acestora.

(3) Titularii autorizațiilor AEO de tip AEOS și AEOF beneficiază de facilități privind controlul vamal în ceea ce privește securitatea, precum și de avantajele oferite prin acordurile de recunoaștere reciprocă (Mutual Recognition Agreements — MRA) încheiate între Uniunea Europeană și state terțe.

CAPITOLUL II
Solicitarea acordării statutului
de operator economic autorizat

Art. 3. — (1) Statutul de operator economic autorizat este acordat la solicitarea operatorilor economici prin emiterea de către Autoritatea Vamală Română în Portalul UE al comercianților vamali pentru eAEO (eAEO-STP) a unei autorizații AEO, în baza evaluării rezultatelor obținute în urma unui proces de auditare al solicitantului.

(2) Solicitarea prevăzută la alin. (1) se efectuează în sistem electronic, prin accesarea Portalului UE al comercianților vamali pentru eAEO (eAEO-STP), secțiunea *Servicii Online*.

Art. 4. — (1) Cererea este însoțită obligatoriu de următoarele documente:

a) chestionarul de autoevaluare AEO, completat conform „Notelor explicative la chestionarul de autoevaluare AEO”. Modelul acestuia și instrucțiunile de completare se regăsesc pe site-ul www.customs.ro, secțiunea „Formulare”;

b) certificatul de înregistrare al operatorului economic;

c) actul constitutiv al operatorului economic, actualizat cu modificările și completările ulterioare, după caz;

d) cazierul judiciar al solicitantului cererii pentru obținerea autorizației AEO;

e) cazierul judiciar al tuturor asociațiilor și administratorilor solicitantului, astfel cum aceștia figurează în baza de date RECOM a Oficiului Național al Registrului Comerțului la data depunerii cererii; certificatul de cazier judiciar, pentru cetățenii altor state sau pentru persoanele juridice nerezidente, este eliberat de autoritățile competente de pe teritoriul României, precum și de autoritățile competente din statul de cetățenie, respectiv de rezidență;

f) cazierul judiciar al angajatului/angajaților operatorului economic, responsabil(i) cu chestiunile vamale ale solicitantului;

g) formular consimțământ pentru solicitarea eliberării cazierului fiscal și a certificatului de atestare fiscală (anexa nr. 5);

h) o declarație pe propria răspundere depusă de reprezentantul legal al operatorului economic prin care se obligă:

(i) să notifice Autorității Vamale Române orice modificare survenită în activitatea pe care urmează să o desfășoare, legată de operațiunile pe care trebuie să le reglementeze autorizația AEO sau de informațiile transmise inițial care au stat la baza eliberării autorizației AEO;

(ii) să informeze Autoritatea Vamală Română cu privire la evenimentele semnificative care ar putea afecta autorizarea sa, inclusiv cu privire la cazurile în care apare o modificare a condițiilor de acces la informații sau a modalităților prin care informațiile respective sunt făcute disponibile;

i) o declarație pe propria răspundere depusă de reprezentantul legal al operatorului economic din care să reiasă că asociații/acționarii sunt/nu sunt cunoscuți de către autoritățile vamale pentru abateri anterioare;

j) o declarație pe propria răspundere depusă de reprezentantul legal al operatorului economic din care să rezulte faptul că niciuna dintre persoanele menționate la art. 24 alin. (1) lit. b) din Regulamentul (UE) 2015/2.447, respectiv:

(i) solicitantul (societatea);

(ii) angajatul sau angajații responsabili cu chestiunile vamale ale solicitantului; și

(iii) persoana sau persoanele care conduc, administrează ori exercită controlul asupra gestiunii acestuia (administratori),

nu se află într-o procedură penală pe rol, indiferent de faza acesteia (cercetare sau urmărire penală); în caz contrar se va indica numărul dosarului și calitatea procesuală a persoanelor mai sus menționate în cadrul acestuia;

k) o declarație pe propria răspundere depusă de reprezentantul legal al operatorului economic din care să reiasă că solicitantul nu face obiectul unei proceduri, prevăzute de Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare, și nu se află în procedură de lichidare judiciară;

l) lista cu procedurile operaționale interne, existente în cadrul societății (număr, dată emiteră, denumire);

m) lista cu punctele de lucru și o scurtă descriere a activității desfășurate pentru fiecare punct de lucru;

n) orice alte documente și informații necesare analizării cererii de autorizare AEO.

(2) Documentele prevăzute la alin. (1) ce nu pot fi comunicate prin intermediul Portalului UE al comercianților vamali pentru eAEO (eAEO-STP) se pot transmite în format electronic la adresa de e-mail aeo_ro@customs.ro.

Art. 5. — (1) În urma verificării îndeplinirii condițiilor de formă și de fond prevăzute la art. 3 și 4, Autoritatea Vamală Română informează în scris solicitantul despre decizia luată privind acceptarea sau neacceptarea cererii de acordare a statutului de operator economic autorizat. În cazul neacceptării, autoritatea emitentă motivează decizia luată.

(2) În situația în care sunt îndeplinite toate condițiile prevăzute la alin. (1), termenul de acceptare este de maximum 30 de zile de la data depunerii cererii.

(3) În cazul în care se constată lipsa unor documente obligatorii și/sau necesitatea transmiterii unor informații suplimentare se va solicita operatorului economic comunicarea acestora într-un nou termen rezonabil care să nu depășească 30 de zile. În cazul în care operatorul economic nu depune informațiile solicitate de autoritatea vamală în termenul stabilit, cererea nu este acceptată.

CAPITOLUL III

Verificarea îndeplinirii criteriilor de acordare a statutului de operator economic autorizat

Art. 6. — (1) Verificarea îndeplinirii criteriilor de acordare a statutului de operator economic autorizat se efectuează, la nivel central și teritorial, în conformitate cu prevederile art. 38 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului, de structurile cu atribuții de verificare în domeniul AEO din cadrul autorității vamale. Verificarea constă în auditarea activităților reglementate prin legislația vamală, desfășurate de operatorii economici solicitanți aflați în raza lor de competență teritorială.

(2) Structura de specialitate cu atribuții de verificare în domeniul AEO de la nivel central din cadrul Autorității Vamale Române efectuează analiza de risc preliminară a dosarului și întocmește fișa riscurilor ce va cuprinde riscurile identificate și potențiale.

(3) Dacă verificările preliminare impun respingerea cererii, se aplică prevederile art. 22 alin. 6 și 7 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului.

(4) Dacă verificările preliminare nu impun respingerea cererii, Autoritatea Vamală Română informează operatorul economic cu privire la acceptarea cererii sale și a datei de la care curge termenul de 120 de zile menționat la art. 22 alin. 3 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului.

(5) Dosarul complet, inclusiv fișa riscurilor, se transmite, în termen de 5 zile de la data acceptării cererii, structurii cu atribuții de verificare în domeniul AEO din cadrul direcției regionale vamale în a cărei rază de competență se află domiciliul fiscal al agentului economic. Această structură verifică, prin efectuarea unui audit, îndeplinirea de către solicitant a condițiilor aferente criteriilor prevăzute la art. 2.

(6) Structura desemnată cu efectuarea auditului este responsabilă cu supravegherea permanentă a derulării raporturilor juridice vamale ale agentului economic, în calitatea sa de titular al unei autorizații AEO.

(7) În termen de 15 zile de la primirea dosarului, echipa de audit desemnată întocmește, în baza chestionarului de autoevaluare depus la dosar și a fișei riscurilor, lista de verificare și planul de audit ce vor conține aspectele ce vor fi analizate în vederea evaluării riscurilor identificate și potențiale.

(8) Auditul prevăzut la alin. (5) se derulează în baza Listei de verificare (anexa nr. 1) și a Planului de audit (anexa nr. 2) și vizează, în special, aspectele conținute în Lista posibilelor riscuri, amenințări și soluțiile la acestea. Modelul acestei liste se regăsește pe site-ul www.customs.ro, secțiunea „Formulare”.

(9) În cazul existenței unor puncte de lucru aflate în afara ariei de competență, echipa de audit evaluează activitățile desfășurate pentru fiecare punct de lucru din lista prevăzută la art. 4 alin. (1) lit. m) și stabilește, în funcție de tipul de autorizație solicitat, punctele de lucru care vor fi auditate, precum și criteriile de evaluat prevăzute la art. 39 lit. (a)-(e) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului.

(10) Echipa de audit transmite o copie a dosarului către direcția regională vamală competentă, în vederea efectuării verificărilor la punctul/punctele de lucru, în termen de 5 zile de la întocmirea planului de audit în conformitate cu alin. (7).

(11) În cazul în care echipa de audit aplică prevederile de la art. 29 alin. (1) paragraful 2 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2.447, în raportul de audit se înscriu verificările efectuate care susțin decizia luată.

(12) Proiectul raportului de audit se prezintă operatorului economic spre luare la cunoștință, cu posibilitatea de a transmite observații în termen de maximum 5 zile lucrătoare de la data primirii acestuia. Raportul de audit se modifică sau se completează în baza observațiilor formulate de operatorul economic, dacă este cazul.

(13) În termen de 60 de zile de la data primirii dosarului, echipa de audit întocmește Raportul de audit (anexa nr. 3), pe baza constatărilor proprii și a celor obținute de la celelalte echipe implicate în verificările concomitente, după caz.

(14) Termenul prevăzut la alin. (13) se poate prelungi cu maximum 30 de zile pe baza unor solicitări justificate ce vor fi anexate la raportul de audit.

(15) Raportul de audit final conține obligatoriu propunerea cu privire la acordarea sau neacordarea statutului de operator economic autorizat și precizări detaliate privind motivele avute în vedere în caz de neacordare.

(16) Raportul de audit final, însoțit de documentele justificative necesare susținerii constatărilor, se transmite, în termen de maximum 5 zile de la data luării la cunoștință de către solicitant, structurii de specialitate cu atribuții de verificare în domeniul AEO de la nivel central din cadrul Autorității Vamale Române.

CAPITOLUL IV

Acordarea statutului de operator economic autorizat

Art. 7. — (1) În termen de 15 zile de la data primirii raportului de audit conținând propunerea de acordare a statutului de operator economic autorizat, Autoritatea Vamală Română eliberează autorizația AEO. Acest termen poate fi prelungit în cazul în care sunt necesare informații suplimentare în vederea emiterii autorizației cu respectarea prevederilor art. 22 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului.

(2) În cazul în care Autoritatea Vamală Română intenționează să ia o decizie de neacordare a autorizației, solicitantului i se acordă posibilitatea să își exprime punctul de vedere, în termenul prevăzut la art. 8 din Regulamentul delegat al Comisiei (UE) 2015/2.446 de completare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește normele detaliate ale anumitor dispoziții ale Codului vamal al Uniunii.

(3) Solicitantul își poate exprima punctul de vedere în termenul prevăzut la art. 8 alin. (1) din Regulamentul delegat al Comisiei (UE) 2015/2.446, prin intermediul Portalului UE al comercianților vamali pentru eAEO (eAEO-STP).

(4) Autoritatea Vamală Română decide neacordarea autorizației AEO în cazul în care punctul de vedere transmis de către solicitant nu este în măsură să modifice constatările care stau la

baza luării unei decizii nefavorabile sau nu este transmis în termenul legal prevăzut.

(5) Autoritatea Vamală Română comunică solicitantului, prin intermediul Portalului UE al comercianților vamali pentru eAEO (eAEO-STP), motivele neacordării autorizației AEO, precum și calea de atac prevăzută la art. 44 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 8. — În situația în care toate condițiile de autorizare sunt îndeplinite, Autoritatea Vamală Română emite autorizația AEO cu respectarea prevederilor art. 22 alin. (3) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului, prin intermediul Portalului UE al comercianților vamali pentru eAEO (eAEO-STP).

Art. 9. — (1) Evidența autorizațiilor AEO se ține în Registrul de evidență a autorizațiilor AEO, întocmit potrivit modelului din anexa nr. 4, numărul de înregistrare al autorizației AEO fiind acordat în ordine cronologică.

(2) Numărul de înregistrare al autorizației AEO se înscrie în documentul administrativ unic în caseta nr. 44 sub următoarea formă: codul de identificare din TARIC atribuit autorizației AEO, urmat de numărul de înregistrare al autorizației AEO.

CAPITOLUL V Monitorizarea

Art. 10. — Echipa de auditare verifică, cel puțin o dată la trei ani, respectarea de către operatorul economic autorizat a condițiilor și criteriilor aplicabile, conform riscurilor identificate în procesul de auditare.

Art. 11. — Echipa de audit monitorizează, parțial sau integral, condițiile și criteriile aplicabile acestuia în situația identificării unor riscuri noi.

Art. 12. — În cazul în care operatorul economic căruia i s-a acordat statutul de AEO este constituit de mai puțin de 3 ani, se aplică dispozițiile art. 23 alin. (5) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului.

CAPITOLUL VI

Reevaluarea, suspendarea, modificarea și revocarea autorizației AEO

Art. 13. — Autoritatea Vamală Română poate reevalua o autorizație AEO emisă în România, în cazurile și cu respectarea condițiilor prevăzute la art. 15 din Regulamentul delegat al Comisiei (UE) 2015/2.446.

Art. 14. — Autoritatea Vamală Română poate suspenda o autorizație AEO emisă în România, în cazurile și cu respectarea condițiilor prevăzute la art. 8, 16-18 și 30 din Regulamentul delegat al Comisiei (UE) 2015/2.446.

Art. 15. — Autoritatea Vamală Română poate modifica sau revoca o autorizație AEO emisă în România, în cazurile și cu respectarea condițiilor prevăzute la art. 22 alin. (6) și art. 28 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului și la art. 8 din Regulamentul delegat al Comisiei (UE) 2015/2.446.

CAPITOLUL VII

Dispoziții finale

Art. 16. — Dispozițiile prezentelor norme metodologice se completează cu prevederile Regulamentului (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului, ale Regulamentului delegat al Comisiei (UE) 2015/2.446, ale Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/2.447 al Comisiei și ale Regulamentului delegat (UE) 2016/341 al Comisiei din 17 decembrie 2015 de completare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește normele tranzitorii pentru anumite dispoziții din Codul vamal al Uniunii, în cazul în care sistemele electronice relevante nu sunt încă operaționale, și de modificare a Regulamentului delegat (UE) 2015/2.446 al Comisiei.

Art. 17. — Prelucrarea datelor cu caracter personal se realizează cu respectarea prevederilor Legii nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 18. — Anexele nr. 1-5 fac parte integrantă din prezentele norme metodologice.

ANEXA Nr. 1

la normele metodologice

LISTA DE VERIFICARE

Numele societății controlate:	
CUI:	
Adresă sediu social:	
Adresă puncte de lucru verificate:	
Telefon:	
E-mail:	
Persoane desemnate pentru efectuarea controlului:	
Ordin de control (nr./dată):	
Organizarea societății	
Tipul societății:	
Situația financiară pe ultimii trei ani:	
Rolul în lanțul logistic internațional:	
Domeniul principal de activitate:	
Date administrative:	

Controale anterioare și rezultate			
Obținerea de informații suplimentare cu privire la societate (de exemplu, domeniul de activitate, certificate/autorizații acordate și informații furnizate de solicitant pentru obținerea acestora etc.)			
Informații obținute de la Agenția Națională de Administrare Fiscală, fișa de risc, date de la Oficiul Național al Registrului Comerțului			
Notificarea de audit, vizita preliminară la sediul societății	DA	NU	Observații
Notificarea de auditare a fost realizată și transmisă.			
Este planificată o primă vizită la sediul societății.			
Procesul de auditare			
Informațiile colectate duc la o înțelegere a caracteristicilor juridice, financiare și comerciale ale societății, precum și a structurii și a organizării acesteia.			
Rolul operatorului economic în lanțul internațional de aprovizionare			
Existența și eficacitatea estimată ale sistemului de control intern			
Înregistrările contabile există și sunt disponibile și în format electronic.			
Înregistrările contabile pot fi puse la dispoziția echipei de control.			
În tranzacțiile comerciale sunt implicați și terți.			
Există un circuit stabilit al documentelor care asigură o pistă vizibilă de audit.			
Informațiile furnizate sunt fiabile.			
Societatea a mai fost controlată/auditată de alte organe de control/audit.			
Procese-verbale întocmite se află la sediul societății și pot fi puse la dispoziția echipei de control.			
Proceduri deținute de către societate			
Prelungirea termenului de auditare			
Informarea solicitantului cu privire la prelungirea termenului de 120 de zile calendaristice menționat la art. 22 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii	DA	NU	Observații
Motivele prelungirii solicitate de către autoritatea vamală:			
Aprobarea cererii societății de prelungire a termenului de 120 de zile calendaristice menționat la art. 22 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului	DA	NU	Observații
Motivele solicitării prelungirii:			
Evaluarea riscurilor			
Categorii de riscuri	Risc potențial/Risc identificat	Gradul de conformare	Observații
Antecedente de conformitate	Insuficientă conștientizare a încălcării cerințelor vamale		
Sistemul contabil integrat	Riscul ca un anumit sistem contabil să nu respecte principiile contabile general acceptate aplicate în statele membre Înregistrarea incorectă și/sau incompletă a tranzacțiilor în cadrul sistemului contabil Lipsa corespondenței dintre stocuri și evidențele contabile Lipsa segregării sarcinilor între diferitele funcții Lipsa accesului fizic sau electronic la documentele vamale și, după caz, la cele de transport Încălcarea cerinței privind posibilitatea de auditare Incapacitatea de a întreprinde un audit din cauza modului în care este structurat sistemul contabil al solicitantului		

Categoriile de riscuri	Risc potențial/Risc identificat	Gradul de conformare	Observații
Sistemul informatic	Utilizarea abuzivă a sistemului informatic cu scopul de a periclita lanțul logistic		
Pista de audit	Dificultăți în efectuarea unui audit din cauza modului în care este structurat sistemul contabil al solicitantului		
Sistemul de control intern	Lipsa sau calitatea nesatisfăcătoare a procedurilor de control intern permit apariția unor activități frauduloase, neautorizate sau ilegale.		
Fluxul de mărfuri	Lipsa corespondenței dintre mărfurile primite și intrările din documentele contabile		
Practicile vamale	Lipsa controalelor activității reprezentanților vamali pentru identificarea neregulilor sau a încălcărilor		
Procedurile pentru realizarea copiilor de rezervă, pentru recuperarea datelor și soluții de rezervă, opțiuni de arhivare	Imposibilitatea efectuării unui audit din cauza pierderilor de informații sau arhivării defectuoase Lipsa procedurilor de realizare a copiilor de rezervă Lipsa unor proceduri satisfăcătoare pentru arhivarea documentelor și informațiilor solicitantului Distrușgerea intenționată sau pierderea unor informații relevante		
Securitatea datelor — protejarea sistemelor informatice și securitatea documentelor	Lipsa unor proceduri de acordare/retragere a drepturilor de acces pentru persoanele autorizate Lipsă proceduri pentru retragerea dreptului de acces Lipsa unor proceduri pentru înregistrarea și realizarea de copii de rezervă ale documentelor, inclusiv scanarea acestora		
Insolvență/Incapacitatea de a respecta angajamentele financiare	Vulnerabilitate financiară care poate conduce la un comportament neconform în viitor		
Evaluarea securității de către operatorul economic	Grad de conștientizare privind cerințele de siguranță de securitate		
Accesul în incinte	Accesul sau intrarea neautorizată a unor vehicule, persoane sau mărfuri în spațiile și/sau în apropierea zonei de încărcare și de expediere Lipsa unei măsuri adecvate în cazul constatării unei intruziuni		
Securitatea fizică	Protejarea neadecvată a amplasamentului împotriva intruziunilor din exterior Existența unor porți și căi de acces nemonitorizate		
Unități de încărcare	Manipularea frauduloasă a unităților de încărcare		
Procese logistice	Mijloace de transport active care intră/ies de pe teritoriul vamal unional. Controlul transportului de mărfuri		
Mărfuri intrate	Proceduri de acces la unitățile de încărcare		
Depozitarea mărfurilor	Substituirea neautorizată a mărfurilor și/sau manipularea frauduloasă a acestora		
Producția de mărfuri	Lipsa unor proceduri care să asigure securitatea și siguranța mărfurilor produse. Accesul neautorizat la mărfuri		
Încărcarea mărfurilor	Absența controlului la livrarea mărfurilor, ceea ce poate constitui un risc de siguranță sau securitate		
Cerințe de securitate pentru partenerii de afaceri	Identificarea partenerilor comerciali. Lipsa unui mecanism pentru identificarea cu precizie a partenerilor comerciali		
Securitatea privind personalul	Nivelul de sensibilizare a personalului privind siguranța și securitatea. Lipsa unei cunoașteri adecvate a procedurilor de securitate		
Servicii externalizate	Infiltrarea personalului care ar putea constitui un risc de securitate. Control insuficient al fluxului de mărfuri		
Altele:			
Echipa de audit:			

Denumirea solicitantului:

Numărul de identificare al solicitantului:

Numărul/data de înregistrare Autoritatea Vamală Română a cererii de autorizare a operatorului economic autorizat

PLAN DE AUDIT

1. Antecedente privind respectarea cerințelor vamale [art. 39 lit. (a) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii]			
Risc potențial/Risc identificat	Activitatea de audit	Aspecte de verificat	Mod de îndeplinire
1. Existența unor încălcări grave/repetate ale legislației vamale de către societate	Identificarea încălcărilor reglementărilor vamale (de către solicitant, persoana împuternicită și terți implicați în activități vamale)	Solicitare către direcțiile regionale vamale pentru identificarea încălcărilor reglementărilor vamale	
		Interogare SAR	
		Cine a săvârșit încălcarea: solicitant, reprezentant, societăți cărora le-au fost externalizate formalitățile vamale/serviciile de vămuire	
		Cum și când a fost identificată (control la inițiativa autorității vamale sau la inițiativa operatorului economic, la momentul vămuirii, în timpul supravegherii vamale)	
		Descrierea faptei	
		Sanțiuni aplicate	
		Respectarea termenului de plată a datoriei vamale stabilite (întârzieri la plată, executare silită, consemn tip D)	
	Stabilirea caracterului repetitiv al încălcării	Raportarea numărului de cazuri la volumul de activitate (drepturi plătite/volum de operațiuni/valoare în vamă)	
2. Existența unor încălcări grave/repetate ale legislației vamale a reprezentantului/persoanei împuternicite să îl reprezinte pe solicitant		Cine a săvârșit încălcarea: aceeași persoană/persoane diferite	
3. Istoric nefavorabil privind respingerea/revocarea/suspendarea/anularea unor autorizații	Identificarea situațiilor și motivelor pentru care au fost respinse/revocate/suspendate/anulate autorizații	Solicitare către direcțiile regionale vamale pentru identificarea unor astfel de situații, în perioada de referință	
4. Perpetuarea unor erori în aplicarea reglementărilor vamale sancționate în trecut		Măsuri de corectare/prevenție ulterioară luate după prima identificare	
5. Existența unor încălcări grave/repetate ale legislației fiscale de către societate	Identificarea încălcărilor reglementărilor fiscale (de către solicitant, persoana împuternicită)	Cine a săvârșit încălcarea: solicitant, reprezentant	
		Cum și când a fost identificată (control la inițiativa autorităților sau la inițiativa operatorului economic)	
		Descrierea faptei	

Risc potențial/Risc identificat	Activitatea de audit	Aspecte de verificat	Mod de îndeplinire
		Sanțiuni aplicate	
		Măsuri de corectare/prevenție ulterioară luate după prima identificare	
	Stabilirea caracterului repetitiv al încălcării	Raportarea numărului de cazuri la volumul de activitate	

2. Sistem adecvat de gestionare a evidențelor comerciale și de transport [art. 39 lit. (b) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului]

Risc potențial/Risc identificat	Activitatea de audit	Aspecte de verificat	Mod de îndeplinire
A1. Formalitățile vamale nu respectă procedurile vamale și reglementările în vigoare.	Analiza operațiunilor vamale derulate în perioada de referință, în scopul identificării cazurilor de fraudă/iregularități	Analiza de risc a operațiunilor derulate de către societate pe cele trei domenii de acțiune: încadrare tarifară, origine, valoare în vamă	
A2. Utilizarea unor proceduri vamale fără a deține autorizații în acest sens	Identificarea autorizațiilor vamale deținute de societate	Analiza operațiunilor vamale din perspectiva regimurilor vamale utilizate corelate cu autorizațiile deținute	
A3. Reprezentarea prin intermediul terților implică un control inadecvat al operațiunilor vamale.	Verificarea procedurilor implementate care reglementează activitatea de vămuire	Procedurile implementate vizează toate activitățile de vămuire desfășurate de societate, în concordanță cu prevederile legislative în domeniu.	
A4. Inexistența unor proceduri specifice care să reglementeze activitatea vamală		Licențe de import și/sau export în legătură cu măsurile de politică comercială sau cu comerțul cu produse agricole	
A5. Inexistența licențelor de import și/sau export în legătură cu măsurile de politică comercială sau cu comerțul cu produse agricole		Utilizarea adecvată a mărfurilor care fac obiectul unor interdicții, restricții sau măsuri de politică comercială	
A6. Utilizarea neadecvată a mărfurilor care fac obiectul unor interdicții, restricții sau măsuri de politică comercială		Sunt stabilite sarcini și responsabilități pentru fiecare angajat implicat în activitatea vamală.	
A7. Procedurile specifice elaborate pentru reglementarea activității de vămuire nu îndeplinesc condițiile de conformitate sau sunt incomplete.		Au fost luate măsuri pentru remedierea neconcordanțelor identificate.	
A8. Procedurile specifice elaborate pentru reglementarea activității de vămuire nu sunt actualizate în conformitate cu modificările legislative.		Procedurile au fost aduse la cunoștința angajaților/Aceștia cunosc și aplică procedurile în activitatea desfășurată.	
A9. Procedurile specifice elaborate nu sunt cunoscute și nu se aplică.		Structura organizatorică este adecvată pentru realizarea în condiții optime a activității de vămuire.	
A10. Structura organizatorică nu este adecvată pentru realizarea în condiții optime a activității de vămuire.		Verificarea organigramei departamentului, a fișelor de post ale personalului cu atribuții în domeniul vamal, stabilirea sarcinilor și responsabilităților, nivelul de control	

Risc potențial/Risc identificat	Activitatea de audit	Aspecte de verificat	Mod de îndeplinire
A11. Lipsa unei supervizări a activității face imposibilă detectarea în timp optim a eventualelor erori		Structura organizatorică este formată pe niveluri în ceea ce privește controlul operațiunilor desfășurate.	
A12. Personalul implicat în efectuarea formalităților vamale nu dispune de o calificare adecvată.		Personalul implicat în efectuarea formalităților de vămuire deține calificări în acest domeniu.	
A13. Personalul implicat în efectuarea formalităților vamale nu are atribuții în acest sens.		Fișele postului personalului cu atribuții în domeniul vamal sunt completate în mod corespunzător.	
A14. Inexistența unui plan privind perfecționarea profesională a personalului implicat în efectuarea formalităților vamale		Societatea are implementat un plan de pregătire profesională a personalului implicat în activitatea vamală (cursuri de pregătire, testări).	
A15. Insuficiența personalului angajat în raport cu obiectivele serviciului		Personalul cu atribuții în domeniul vamal este suficient, raportat la volumul și complexitatea operațiunilor.	
A16. Stabilirea valorii în vamă a mărfurilor nu respectă reglementările vamale.	Analiza operațiunilor vamale derulate în perioada de referință, în scopul identificării cazurilor de fraudă/iregularități	Analiza de risc a operațiunilor derulate de către societate pe cele trei domenii de acțiune: încadrare tarifară, origine, valoare în vamă	
A17. Originea mărfurilor nu este determinată în raport cu regulile de origine.			
A18. Documentele de origine nu respectă condițiile de formă și fond.			
A19. Clasificarea tarifară a mărfurilor nu respectă regulile de clasificare NESA (note explicative la sistemul armonizat) și NENC (note explicative la nomenclatura combinată).			
A20. Diversitatea mărfurilor importate creează premisele unei încadrări eronate a mărfurilor.			
A21. Inexistența unei planificări conduce la sincope în derularea activității.	Verificarea procedurilor implementate, existenței planificării și controlului activității de vămuire	Activitatea vamală este planificată în funcție de volum/periodă/comenzi în scopul evitării supraîncărcării personalului ce poate da naștere unor erori.	
A22. Planificarea neadecvată a activităților, în neconcordanță cu resursa umană și volumul de activitate, conduce la erori în aplicarea reglementărilor vamale.			
A23. Inexistența unui control al operațiunilor în vederea identificării eventualelor erori		Procedurile prevăd verificări încrucișate, periodice ale operațiunilor desfășurate în scopul identificării eventualelor erori.	
A24. Planificarea activității nu are în vedere reverificarea periodică a operațiunilor.		Societatea deține evidențe privind reverificările efectuate, neconcordanțele identificate și modul de soluționare a acestora.	

Risc potențial/Risc identificat	Activitatea de audit	Aspecte de verificat	Mod de îndeplinire	
Sistemul contabil				
B1. Inexistența unor proceduri specifice care să reglementeze activitatea specifică	Verificarea procedurilor implementate privind: achiziția, recepția, înregistrarea în evidențele contabile, reconciliere erori, plăți, facturare, încasare, livrarea mărfurilor	Societatea are implementate proceduri care reglementează domeniile specifice. Procedurile prevăd verificări încrucișate, periodice ale operațiunilor desfășurate în scopul identificării eventualelor erori, modul de tratare și gestionare a acestora.		
B2. Lipsa unei piste de audit care să permită identificarea mărfurilor pe întreg fluxul de mărfuri	Verificarea trasabilității mărfurilor	Analiza operațiunilor vamale și extragerea unui eșantion de mărfuri reprezentativ în scopul verificării trasabilității acestora		
B3. Sistemul nu respectă principiile contabile și reglementările legale în materie.	Verificarea aplicațiilor informatice de gestiune și contabilitate implementate vizând aspecte legate de respectarea legislației în materie, separarea funcțiilor, trasabilitate, identificare, reconciliere, gestiune erori identificate, control al proceselor	Identificarea aplicațiilor informatice de gestiune și contabilitate implementate		
B4. Sistemul nu permite o segregare a funcțiilor.		Sistemul este structurat astfel încât permite separarea funcțiilor între dezvoltare, testare și operațiuni.		
B5. Sistemul permite înregistrări incomplete și/sau incorecte ale tranzacțiilor.		Verificarea aplicațiilor informatice de gestiune și contabilitate implementate vizând aspecte legate de respectarea legislației în materie, separarea funcțiilor, trasabilitate, identificare, reconciliere, gestiune erori identificate, control al proceselor		
B6. Sistemul nu oferă securizarea datelor introduse, accesul nu este restricționat pe nivele de acces, pe bază de user și parolă.				
B7. Sistemul nu permite înregistrarea mărfurilor neunionale distinct de cele unionale.		Mărfurile neunionale sunt înregistrate distinct de cele unionale.		
B8. Lipsa corespondenței dintre mărfurile comandate/recepționate/înregistrate în evidență		Existența unui control/unei reconcilieri privind inadvertențe între comandă/recepția mărfurilor/înregistrare în evidențe		
B9. Controlul inadecvat asupra circulației stocurilor permite adăugarea de mărfuri periculoase, intrarea sau ieșirea de mărfuri fără a fi înregistrate în evidențe.		Control riguros al stocurilor de mărfuri, corelat cu evidențele contabile, care să nu permită intrarea/ieșirea de mărfuri sau deficiențe în gestiunea acestora		
B10. Inexistența unui control al proceselor derulate la nivelul entității permite perpetuarea unor erori între înregistrările contabile și mișcările de stocuri.		Identificarea structurilor de control intern și a celor de audit, planificarea/realizarea/gestionarea rezultatelor controlului intern/auditului intern	Existența unor departamente de control financiar preventiv, control intern, audit	

Risc potențial/Risc identificat	Activitatea de audit	Aspecte de verificat	Mod de îndeplinire
Sistemul informatic			
C1. Inexistența unor politici/proceduri de securitate informatică adecvate activității operatorului economic	Verificarea procedurilor care reglementează accesul, utilizarea și securitatea sistemului informatic	<ul style="list-style-type: none"> — Drepturile de acces la aplicațiile informatice prevăd nivele diferite de acces, pe bază de user și parolă. — Prezentarea unui certificat ISO 27001 dovedește standarde ridicate privind securitatea informatică. — Verificarea existenței unui responsabil cu securitatea informației — Verificarea existenței unor proceduri de acordare a drepturilor de acces pentru persoanele autorizate — Drepturile de acces vor fi retrase imediat în caz de transfer al sarcinilor sau încetare a contractului de muncă. — Existența unei politici formale pentru formatul, utilizarea, protecția și schimbarea parolelor — Permiterea accesului la internet doar pentru site-urile specifice activității comerciale — Informarea personalului privind politica de securitate 	
		Politica de securitate informatică prevede implementarea unor programe de firewall și antivirus.	
C2. Utilizarea abuzivă a sistemului informatic al operatorului cu scopul de a periclita lanțul logistic de aprovizionare	Verificarea existenței unor evidențe ale evenimentelor de securitate la nivel informatic și ale măsurilor luate pentru evitarea pe viitor a unor astfel de cazuri	Ca urmare a evenimentelor apărute au fost luate măsuri de îmbunătățire a securității informatice.	
C3. Amplasarea/Securizarea serverelor nu respectă normele de securitate.	Verificarea amplasamentului serverelor	Amplasamentul serverelor respectă condițiile de securitate privind accesul, supravegherea și protecția la efracție și incendiu.	
C4. Utilizarea abuzivă a sistemului informatic al operatorului economic cu scopul de a periclita lanțul de aprovizionare	Verificarea existenței unor evidențe ale evenimentelor de securitate la nivel informatic și ale măsurilor luate pentru evitarea pe viitor a unor astfel de cazuri	Identificarea cazurilor de intruziuni neautorizate în sistemul informatic al societății	
		Ca urmare a evenimentelor apărute au fost luate măsuri de îmbunătățire a securității informatice.	
C5. Inexistența unor cerințe de securitate impuse partenerilor comerciali		Existența unor cerințe de securitate a datelor impuse partenerilor comerciali	
Arhivare/Recuperare date			
D1. Inexistența/Ineficiența unui sistem de stocare a datelor	Verificarea procedurilor de stocare, backup, arhivare, recuperare a datelor informatice	Implementarea unor proceduri și medii de stocarea a datelor care să prevină eventuala pierdere a acestora	

Risc potențial/Risc identificat	Activitatea de audit	Aspecte de verificat	Mod de îndeplinire
D2. Lipsa unui plan de urgență în caz de pierdere a datelor		<ul style="list-style-type: none"> — Implementarea unui plan de urgență în caz de pierdere a datelor, care să faciliteze recuperarea acestora — Verificarea existenței unor proceduri de gestionare a incidentelor — Evaluarea securității informațiilor — Accesul la site-uri profesionale/Utilizarea dispozitivelor personale — Drepturi de acces, diferențierea accesului la documente și informații în funcție de rolul persoanei în cadrul organizației — Frecvența de efectuare a backupurilor 	
D3. Lipsa procedurilor de realizare a copiilor de rezervă		Realizarea de copii de rezervă ale datelor stocate care să permită recuperarea acestora	
D4. Procedurile specifice nu îndeplinesc condițiile privind arhivarea documentelor.		Sunt implementate proceduri privind arhivarea documentelor.	
D5. Distrugerea intenționată sau pierderea unor informații	Verificarea procedurilor de arhivare, condițiilor privind arhivarea documentelor în amplasamente, serviciilor de arhivare externalizate	<ul style="list-style-type: none"> — Sunt implementate proceduri pentru prevenirea distrugerii sau pierderii documentelor. — Amplasamentul arhivei respectă condițiile de securitate privind accesul, supravegherea și protecția la efracție și incendiu. 	
D6. Nerespectarea condițiilor de arhivare ce pot conduce la distrugerea documentelor		Serviciile de arhivare sunt externalizate către societăți de profil.	
3. Solvabilitate financiară [art. 39 lit. (c) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului]			
Risc potențial/Risc identificat	Activitatea de audit	Aspecte de verificat	Mod de îndeplinire
1. Vulnerabilitate financiară care poate conduce la un comportament neconform în viitor	Analiza situațiilor financiare, a rapoartelor de audit financiar în scopul identificării elementelor care pot genera vulnerabilitate financiară	Analiza rapoartelor de audit financiar al situațiilor fiscale, a indicatorilor financiari, garanțiilor acordate de societatea-mamă	
2. Societatea a făcut obiectul unor proceduri de insolvență.	Identificarea cazurilor de insolvență/faliment	e-justice.europa.eu/content_interconnected_insolvency_registers_search-246-en.do	
3. Societatea nu și-a îndeplinit obligațiile financiare în ceea ce privește plata taxelor vamale și a celorlalte taxe conexe operațiunilor vamale.		Întârzieri la plata datoriilor vamale, executare silită ca urmare a unor datorii neachitate, instituirea de profile tip D, respectare termene facilități, întârzieri la plată	
4. Societatea nu a luat măsuri pentru evitarea unor situații care ar putea conduce la nerespectarea angajamentelor.	Verificarea situațiilor financiare	Instituirea de provizioane pentru riscuri și cheltuieli: litigii, garanții acordate clienților, pentru impozite	

4. Standardele practice de competență sau calificările profesionale [art. 39 lit. (d) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului]

Risc potențial/Risc identificat	Activitatea de audit	Aspecte de verificat	Mod de îndeplinire
1. Solicitantul/Reprezentantul acestuia nu are o experiență minimă de 3 ani în efectuarea formalităților vamale.	Verificarea documentelor care atestă experiența profesională a reprezentantului/solicitantului în efectuarea formalităților vamale	Verificare contracte de muncă, carnet de muncă, fișă de post, stat de plată, Revisal	
2. Formalitățile vamale se desfășoară prin terțe persoane, fără un control adecvat din partea societății privind formalitățile vamale.	Analiza operațiunilor vamale depuse de către societate, a autorizațiilor deținute	Identificare proceduri vamale (în nume propriu, prin reprezentant direct, indirect), autorizații deținute privind procedurile simplificate utilizate	
3. Solicitantul sau persoana responsabilă cu chestiunile vamale ale solicitantului nu a absolvit un curs de formare pe tema legislației vamale corespunzător implicării sale în activitățile din domeniul vamal.		Verificare cursuri deținute/ Relevanța acestora pentru activitatea de vămuire	

5. Cerințe privind siguranța și securitatea [art. 39 lit. (e) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului]

Risc potențial/Risc identificat	Activitatea de audit	Aspecte de verificat	Mod de îndeplinire
1. Operatorul economic nu deține o evaluare în materie de securitate.	Identificarea riscurilor de securitate cuprinse în rapoartele de securitate elaborate de organisme abilitate	Verificarea rapoartelor de securitate: riscuri, măsuri, monitorizare	
2. Operatorul economic nu are implementat un plan de pază avizat de autoritatea abilitată.		Verificare plan de pază: întocmire, avizare, valabilitate	
3. Inexistența unor proceduri specifice care să reglementeze securitatea fizică		Verificarea procedurilor implementate care reglementează securitatea	Procedurile vizează toate aspectele legate de securitatea fizică, intruziuni, modul de tratare a evenimentelor de securitate, chei de acces, registru de evenimente.
4. Procedurile specifice elaborate sunt incomplete.	Sunt stabilite sarcini, responsabilități.		
5. Procedurile specifice elaborate nu sunt cunoscute și nu se aplică.	Procedurile au fost aduse la cunoștința angajaților/Aceștia cunosc și aplică procedurile în activitatea desfășurată.		
6. Protejarea neadecvată a spațiilor împotriva intruziunilor din exterior (garduri, porți și căi de acces care nu sunt monitorizate, dispozitive de închidere neadecvate pentru uși și ferestre exterioare)	Verificarea implementării fizice a măsurilor de securitate	Securitatea perimetrului, a spațiilor de lucru, a zonelor de depozitare, a căilor de acces în locații	
7. Control ineficient privind serviciile de securitate prestate de terți	Respectarea măsurilor de securitate de către terți	Aplicarea procedurilor de securitate implementate de societate, proceduri suplimentare implementate	
8. Accesul sau intrarea neautorizată a unor persoane sau mărfuri în incinta operatorului	Existența procedurilor de acces pentru persoane/mărfuri	Respectare condiții de acces în locație, formalistică utilizată, completare registre acces, registre evenimente de securitate	
9. Lipsa unor măsuri adecvate în cazul constatării unei intruziuni			
10. Administrarea frauduloasă a cheilor de acces care poate naște evenimente de securitate.			

Risc potențial/Risc identificat	Activitatea de audit	Aspecte de verificat	Mod de îndeplinire
11. Accesul autovehiculelor personalului angajat în incinta societății care poate naște evenimente de securitate		Respectarea condițiilor de acces în locație, formularistica utilizată, completare registre acces, registru evenimente de securitate	
12. Acces neautorizat la spațiile de încărcare			
13. Manipularea frauduloasă a unităților de încărcare			
14. Lipsa controlului asupra transportului de mărfuri			
15. Absența verificării sau verificarea neadecvată a mărfurilor la recepția/depozitarea/livrarea acestora	Verificare proceduri depozitare mărfuri	Condiții de depozitare, formularistica utilizată	
16. Substituirea neautorizată a mărfurilor și/sau manipulare frauduloasă a acestora		Securitatea spațiilor de depozitare	
17. Lipsa unor măsuri adecvate în cazul constatării unor abateri și/sau nereguli		Verificare prevederi proceduri privind abateri/neregulile constatate, registru evenimente	
18. Inexistența unor cerințe specifice de securitate pentru partenerii de afaceri		Prevederi contractuale privind respectarea procedurilor de securitate, sarcini, responsabilități	
19. Lipsa unui mecanism pentru identificarea partenerilor comerciali	Identificarea partenerilor comerciali	Proceduri de identificare a partenerilor comerciali constanți și a clienților/cumpărătorilor necunoscuți, colaborarea cu alți parteneri ce dețin statut AEO	
		Proceduri de selecție și gestiune a partenerilor comerciali atunci când transportul este efectuat de un terț, instituirea unei proceduri de selecție a subcontractanților bazată o listă de subcontractanți constanți sau ocazionali, subcontractanții sunt aleși pe baza adeziunii la diverse norme de securitate, contractele conțin clauze contractuale care reglementează subcontractarea	
		Raportarea și investigarea oricărui incident de securitate în care sunt implicați partenerii comerciali și înregistrarea acțiunilor de remediere întreprinse	
20. Infiltrarea personalului care ar putea constitui un risc de securitate	Politica de angajare a personalului, inclusiv pentru personalul temporar	Politica de resurse umane a solicitantului sub aspectul securității atunci când se recrutează personal nou, în special posturile sensibile sub aspectul securității	
		Retragerea drepturilor de acces la sistemul informatic, retragerea cardului de acces, a cheilor și/sau a legitimațiilor la plecarea sau concedierea personalului	

Risc potențial/Risc identificat	Activitatea de audit	Aspecte de verificat	Mod de îndeplinire
		Verificări privind personalul aplicate la același standard personalului temporar și personalului permanent	
21. Insuficiența cunoaștere a procedurilor de securitate, având drept consecință acceptarea/încărcarea/descărcarea de mărfuri periculoase	Nivelul de sensibilizare și formare a personalului privind siguranța și securitatea	Sensibilizarea personalului privind măsurile/acordurile de securitate legate de diferite etape (mărfuri intrate, încărcarea, descărcarea etc.)	
		Proceduri instituite pentru ca angajații să poată identifica și raporta incidentele suspecte	
		Persoane responsabile cu identificarea nevoilor de formare, care să asigure furnizarea și păstrarea evidențelor de formare	
		Instruirea angajaților pentru a recunoaște potențialele amenințări interne privind securitatea, a detecta intruziunea/fraudarea și a preveni accesul neautorizat în spațiile securizate, în apropierea mărfurilor, vehiculelor, sistemelor automatizate, sigiliilor și documentelor	
22. Inexistența unor proceduri specifice care să reglementeze securitatea terților care prestează servicii externalizate	Servicii externe utilizate pentru diferite domenii	Cerințe de securitate impuse în acordurile contractuale, utilizarea de legitimații diferite pentru personalul extern, acces restricționat sau controlat la sistemele informatice	

Întocmit de:	
Data:	
Semnătura:	

NOTĂ:

Planul de audit se va completa și cu alte riscuri potențiale/riscuri identificate, activități de audit sau aspecte de verificat.

*ANEXA Nr. 3
la normele metodologice*

RAPORTUL DE AUDIT

1. Informații generale

- 1.1. Ordinul de control
- 1.2. Cadrul legal
 - 1.2.1. Cadrul legal al UE pentru efectuarea controlului
 - 1.2.2. Cadrul legal național general pentru efectuarea controlului
 - 1.2.3. Reglementări specifice
- 1.3. Principii de control
 - 1.3.1. Tipul de auditare
 - 1.3.2. Obiectivele auditului
 - 1.3.3. Durata auditului
- 1.4. Tehnici utilizate
- 1.5. Materiale întocmite
- 1.6. Documente și materiale examinate

2. Constatări și evaluarea riscurilor

- 2.1. Constatări
 - 2.1.1. Informații generale preliminare
 - 2.1.2. Rolul în lanțul de aprovizionare
 - 2.1.3. Activități asociate domeniului vamal
 - 2.1.4. Descrierea locației și a punctelor de lucru
 - 2.1.5. Antecedente privind respectarea cerințelor vamale [art. 39 lit. (a) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a Codului vamal al Uniunii]
 - 2.1.6. Sistem adecvat de gestionare a evidențelor comerciale și de transport [art. 39 lit. (b) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului

(a) solicitantul menține un sistem contabil care este coerent cu principiile de contabilitate general acceptate aplicate în statul membru în care sunt ținute evidențele contabile, permite controale vamale bazate pe audit și menține un istoric al datelor care oferă o pistă de audit din momentul în care datele sunt înscrise în dosar;

(b) evidențele ținute de solicitant în scopuri vamale sunt integrate în sistemul contabil al solicitantului sau permit verificări încrucișate ale informațiilor cu sistemul contabil;

(c) solicitantul permite accesul fizic al autorității vamale la sistemele sale contabile și, dacă este cazul, la evidențele sale comerciale și de transport;

(d) solicitantul permite accesul electronic al autorității vamale la sistemele sale contabile și, dacă este cazul, la evidențele sale comerciale și de transport dacă sistemele sau evidențele respective sunt ținute în format electronic;

(e) solicitantul dispune de un sistem logistic care identifică mărfurile ca mărfuri unionale sau neunionale și indică, acolo unde este cazul, localizarea acestora;

(f) solicitantul dispune de o organizare administrativă care corespunde tipului și dimensiunii întreprinderii și care este adaptată la gestionarea fluxului de mărfuri și dispune de sisteme de control intern care permit prevenirea, detectarea și corectarea greșelilor, precum și prevenirea și detectarea tranzacțiilor ilegale sau neregulate;

(g) dacă este cazul, solicitantul dispune de proceduri satisfăcătoare de gestionare a licențelor și a autorizațiilor acordate în conformitate cu măsurile de politică comercială sau aferente schimburilor comerciale cu produse agricole;

(h) solicitantul dispune de proceduri satisfăcătoare de arhivare a documentelor și a informațiilor, precum și de protecție împotriva pierderii datelor;

(i) solicitantul se asigură că angajații vizați au primit instrucțiuni să informeze autoritățile vamale ori de câte ori sunt descoperite dificultăți în îndeplinirea cerințelor și instituie proceduri pentru informarea autorităților vamale cu privire la astfel de dificultăți;

(j) solicitantul dispune de măsuri adecvate de securitate în scopul protejării sistemului informatic al solicitantului împotriva intruziunilor neautorizate și în scopul securizării documentelor acestuia;

(k) dacă este cazul, solicitantul dispune de proceduri satisfăcătoare pentru gestionarea licențelor de import și de export legate de prohibiții și restricții, inclusiv de măsuri care vizează diferențierea mărfurilor ce fac obiectul unor prohibiții sau restricții de alte mărfuri, precum și de măsuri vizând asigurarea respectării prohibițiilor și restricțiilor respective.

2.1.7. Solvabilitate financiară [art. 39 lit. (c) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului]

(a) solicitantul nu face obiectul unei proceduri de faliment;

(b) în ultimii trei ani anteriori depunerii cererii, solicitantul și-a îndeplinit obligațiile financiare în ceea ce privește plata taxelor vamale și a oricăror alte taxe, impozite sau impuneri percepute la sau în legătură cu importul sau exportul de mărfuri;

(c) solicitantul demonstrează, pe baza evidențelor și a informațiilor disponibile pentru cei trei ani anteriori depunerii cererii, că are o situație financiară suficientă pentru a-și îndeplini

obligațiile și a-și respecta angajamentele, ținând seama de tipul și volumul activității economice, inclusiv că nu are active nete negative, cu excepția cazului în care acestea pot fi acoperite.

2.1.8. Standardele practice de competență sau calificările profesionale [art. 39 lit. (d) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului]

2.1.9. Cerințe privind siguranța și securitatea [art. 39 lit. (e) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului]

(a) clădirile care urmează să fie folosite în cadrul operațiunilor legate de autorizația AEO — Securitate și siguranță (AEOS) oferă protecție împotriva intruziunii ilegale și sunt construite din materiale care rezistă la tentativele de acces ilegal;

(b) există măsuri adecvate pentru a împiedica accesul neautorizat la birouri, zone de expediere, cheiuri de încărcare, zone de încărcare și alte locuri relevante;

(c) au fost luate măsuri pentru manipularea mărfurilor, care includ protecția împotriva introducerii neautorizate, substituirii sau manipulării greșite a mărfurilor, precum și împotriva oricărei intervenții neautorizate asupra unităților de încărcare;

(d) solicitantul a luat măsuri care permit ca partenerii săi comerciali să fie identificați cu precizie și să se asigure că, prin punerea în aplicare a unor aranjamente contractuale adecvate sau a altor măsuri corespunzătoare în conformitate cu modelul de afaceri al solicitantului, partenerii comerciali respectivi garantează securitatea părții care le corespunde din lanțul de aprovizionare internațional;

(e) solicitantul efectuează, în măsura în care legislația națională permite acest lucru, o anchetă de securitate privind eventualii viitori angajați care ocupă posturi sensibile sub aspectul securității și procedează la un control al antecedentelor angajaților existenți care ocupă astfel de posturi, în mod periodic și atunci când circumstanțele justifică acest lucru;

(f) solicitantul dispune de proceduri corespunzătoare în materie de securitate pentru prestatorii externi de servicii contractați;

(g) solicitantul se asigură că angajații săi cu responsabilități relevante pentru chestiuni de securitate participă în mod regulat la programe care vizează sensibilizarea lor față de aspectele de securitate respective;

(h) solicitantul a numit o persoană de contact competentă pentru întrebările în materie de securitate și siguranță.

2.1.10. Altele

2.2. Evaluarea riscurilor (descrierea tuturor zonelor de risc luate în considerare și verificate, precum și orice măsuri de urmărire propuse solicitantului AEO)

3. Concluzii

3.1. Recomandarea clară cu privire la posibilitatea de a acorda sau nu statutul în funcție de rezultatul activităților de audit

3.2. În cazul în care statutul de AEO nu se acordă, justificări complete și detaliate asupra neacordării statutului, inclusiv orice informații primite de la alte state membre

3.3. În cazul în care statutul de AEO este acordat, orice recomandări pentru monitorizare și/sau reevaluare

4. Anexe

Echipa de audit,

.....
(numele, prenumele, semnătura)

Avizat,

.....
(șeful serviciului, numele, prenumele și semnătura)

.....
(directorul/directorii direcției, numele, prenumele, semnătura și ștampila)

**REGISTRUL
de evidență a autorizațiilor AEO**

Nr. crt.	Nr. autorizație AEO	Tipul autorizației AEO	Denumirea operatorului economic	CUI	Județul	Rolul în lanțul de aprovizionare	Nr./data cererii	Nr. cererii acceptate în EOS	Data acceptării în EOS	Data emiterii AEO	Valid DA/NU	DRV responsabil	Observații

**CONSIMȚĂMÂNT
pentru solicitarea eliberării cazierului fiscal și a certificatului de atestare fiscală**

Subsemnatul/Subsemnata,, posesor/posesoare al/a actului de identitate seria nr.
(numele și prenumele)

cu domiciliul/reședința în, str. nr., bl., sc., ap., județul/sectorul,
telefon (opțional), adresă de e-mail (opțional), în calitate de reprezentant legal al societății,
îmi dau consimțământul ca datele cu caracter personal ale acestora să fie prelucrate de către Autoritatea Vamală Română
prin solicitarea eliberării de către aceasta a certificatului de atestare fiscală, precum și a cazierului fiscal din bazele de date ale
Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Mi s-a adus la cunoștință faptul că datele pot fi divulgate destinatarilor sau terților numai în conformitate cu dreptul UE sau
cu dreptul intern și că nu/vor fi transferate către părți terțe conform dispozițiilor Regulamentului (UE) 2016/679 privind protecția
persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date.

Semnătura

Data

.....

.....

Document care conține date cu caracter personal protejate de prevederile Regulamentului (UE) 2016/679

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

